СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 19 ТРАВНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 20 VOL. CXII FRIDAY, MAY 19, 2006 No. 20

Посол України в США Олег Шамшур - в Головній канцелярії УНСоюзу

Учасники зустрічі біля Головної канцелярії УНСоюзу

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – На запрошення Президента УНСоюзу Стефана Качарая, 16 травня Посол України в США Олег Шамшур, прес-аташе посольства Володимир Самофалов і кореспондент „Укрінформу" в США Натала Буквич відвідали Головну канцелярію УНСоюзу, де зустрілися з провідниками УНСоюзу, познайомилися з діяльностю установи, працівниками Головної канцелярії і редакцій обох видань.

Одночасно, на прохання Посольства, відбулась зустріч Посла Олега Шамшура з головними редакторами українсько-американських засобів масової інформації в чотирьох штатах східнього узбережжя країни. Учасниками зустрічі були Ірена Яросевич – головний редактор газети „Свобода", Рома Гадзевич – головний редактор газети „The Ukrainian Weekly", Ганя Кріль – головний редактор і редактор Людмила Лозова з Інтернет-видання „Брама", Нью-Йорк; о. Георгій Ворощак – головний редактор і о. Петро Семенич з газети „Шлях", Філядельфія, Пенсильванія; Лідія Корсун (Коваленко) – нюйоркський кореспондент газети „Час і події" і дописувач до „Свободи"; Лев Хмельковський, Петро Часто – редактори газети „Свобода"; Микола Дупляк – головний редактор газети „Народна воля", Скрентон, Пенсильванія; Лев Іваськів – заступник головного редактора газети „Америка", Філядельфія, Пенсильванія; Петро Рибчук – головний редактор газети „Закордонна газета" і ведучий радіопрограми „Голос України", Північний Арлінґтон, Ню-Джерзі; Тарас Гунчак – головний редактор журналу „Юкрейніан квотерлі", Нью-Йорк; Юрій Наконечний – редактор радіопрограми „Українська година", Філядельфія, Пенсильванія; Василь Лопух – головний редактор газети „Наш голос", Нью-Йорк; Матвій Дубас, Христина Лев з газети „The Ukrainian Weekly".

О 2-ій годуні полудні почалася зустріч з редакторами, якою провадила головний редактор „Свободи" Ірена Яросевич. Президент УНСоюзу Стефан Качарай привітав гостей, після чого були представлені усі присутні на зустрічі.

Посол Олег Шамшур поінформував їх про діяльність посольства і висловив побажання щодо зміцнення його зв'язків і з українськими ЗМІ в Америці. Зокрема він повідомив про очікуване створення Інформаційно-культурного центру України в США, зупинився на завданнях розвитку міжреґіональних зв'язків, підготуванні міждержавної домовленості про надання в США місць праці для громадян України, заохотив журналістів до ширшого

(Закінчення на стор. 3)

Україна - новий член Ради ООН з прав людини

9 травня Україну було обрано до Ради ООН з прав людини. Як це відбувалося і що це означає для України – редакція газети „День" запитала у Постійного представника України при ООН, Надзвичайного і Повноважного Посла Валерія Кучинського. З дозволу „Дня" передруковуємо це інтерв'ю.

- Що являє собою Рада ООН з прав людини?

– Рада ООН з прав людини – це новостворений орган ООН, заснований на виконання рішення історичної Всесвітньої Зустрічі-2005 задля зміцнення захисту та забезпечення прав людини та основних свобод у світі. Рада замінить Комісію ООН з прав людини, яка діяла з 1946 року та була ліквідована у квітні цього року.

ООН завжди, з самого початку будувала свою діяльність на трьох "стовпах"- міжнародній безпеці, соціяльно-економічному розвиткові та забезпеченні прав людини. Але особливо тепер найбільш виразно окреслилась їх взаємопов'язаність. За словами Генерального секретаря ООН Кофі Аннана, не може бути безпеки без запевнення розвитку, не може бути розвитку без запевнення безпеки, і не може бути ні того, ні іншого без запевнення прав людини. Жорстка і, на жаль, часто справедлива критика, яка останніми роками лунала на адресу Комісії з прав людини, допомогла усвідомити необхідність суттєвого зміцнення праці ООН у правозахисній галузі, що і має забезпечити нова Рада.

У її складі буде менше держав – 47, а не 53, як у Комісії. Підпорядковуватиметься Рада Генеральній Асамблеї ООН, що значно

(Закінчення на стор. 5)

Починається друга газова російсько-українська війна

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 16 травня „Новая газета", Росія, заявила: „Друга газова російсько-українська війна почалася. До лінії фронту підтягнуті настільки впливові сили, що вона загрожує перерости у світову". Росія, заявляє газета, уже стала „великою енерґетичною імперією". „Газпром" робить заяви про намір брати в наступному півріччі з „братів-слов'ян" по 230 долярів за тисячу кубометрів газу. Київ в особі Президента В. Ющенка і прем'єра Ю. Єханурова запевняє, що це неможливо, посилаючись на угоду від 4 січня і зафіксовану в ній ціну 95 долярів.

Досвід „першої газової" показав, що російська монополія вміє настояти на своєму, навіть якщо для цього приходиться залишати без блакитного палива Европу. У Києві, напевне, це розуміють і готуються до неминучого. Український уряд схвалив підвищення вдвічі з 1 липня цін на газ для населення, бюджетних організацій і комунальників. Але найкращий захист, вважають в МЗС України, - це напад. Саме тому заступник міністра Володимир Огризко зробив заяву про вихід України з СНД. Але ця погроза не злякала „Газпром". Свідчення тому – демонстративна відмова В. Путіна приїхати в Україну.

Тут стався різкий виступ Діка Чейні у Вільнюсі, де він звинуватив Росію в енергетичному шантажі. Европа поки не підтримала США, представник Еврокомісії Феран Тараделас Еспуні заявив, що Евросоюз виступає за продовження співробітництва з Росією в сфері постачань газу.

Позиція Еврокомісії пов'язана з виходом на авансцену уже всесвітньо відомої компанії „Росукренерго" („РУЕ"), яка уже вийшла на ринки Польщі, Угорщини і Словач-

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Нова Верховна Рада збереться 25 травня

КИЇВ. – Перше засідання новообраного парламенту відбудеться 25 травня. Таке рішення було прийнято 15 травня в ході засідання робочої групи з підготування першого засідання Верховної Ради п'ятого скликання. Робочу групу очолив Іван Бокий (СПУ). Робоча група утворила три підгрупи: перша опікуватиметься питаннями, пов'язаними з урочистою церемонією відкриття першого засідання Верховної Ради, друга буде займатися питаннями формування парляментських комітетів та керівного складу комітетів, а також фракцій і коаліцій, третя – питаннями забезпечення умов діяльности ВР та депутатів.

„Наша Україна" призупинила участь у створенні коаліції

КИЇВ. – Роман Зварич, учасник переговорів від „Нашої України", заявив 16 травня, що бльок „Наша Україна" припиняє свою участь у переговорному процесі з створення „помаранчевої" коаліції, поки БЮТ не пояснить свою позицію в контексті заяв Юлії Тимошенко про розподіл посад, відповідно до якого БЮТ дістане посаду прем'єра, Соцпартія – посаду спікера, а „Наша Україна", мовляв, уже має посаду Президента. Юлія Тимошенко, сказав Р. Зварич, категорично заявила, що саме такий розподіл – ультимативна умова участи у коаліції. Під час переговорів голова ради Бльоку „Нашої України" Роман Безсмертний знову повернувся до цієї теми й запитав представників БЮТ, чи вони справді наполягатимуть на такому розподілі посад, на що сама Юлія Тимошенко відповіла, що БЮТ не ставить такої категоричної умови в переговорному процесі. Однак, відразу після цього вона зробила публічну заяву про те, що посада спікера має бути збережена за Соцпартією, тому „Наша Україна" прийняла рішення про призупинення своєї участи у переговорному процесі до остаточного з'ясування позиції БЮТ та СПУ. 16 травня переговорний процес між трьома політичними силами був відновлений після того, як відбулася зустріч Президента України В. Ющенка і провідника БЮТ Юлії Тимошенко.

Україна відстоює Зміїний

КИЇВ. – Україна 16 травня подала до Міжнародного суду ООН контр-меморандум у справі про делімітацію континентального шельфу та виключних економічних зон України та Румунії в Чорному морі. Справа про розмежування континентального шельфу та виключних економічних зон України та Румунії в Чорному морі знаходиться на розгляді цієї міжнародної судової інстанції за ініціятивою румунської сторони, яка наполягає, що острів Зміїний не є островом, а скелею, й тому він не може враховуватися при проведенні лінії делімітації.

Дні Европи в Україні

КИЇВ. – Представництво Европейської комісії в Україні проведе День Европи 20 травня – у Києві, 26 травня – у Запоріжжі, 28 травня – у Харкові. У святкуванні Дня Европи в Україні візьмуть участь представники 27 країн. Офіційна церемонія відкриття Дня Европи в Києві відбудеться на Майдані Незалежности. Відомі політики, діячі культури та інші відомі особи проведуть публічні дебати на Хрещатику з тем „Співробітництво між Україною і ЕС", „Українська культура – европейська культура", „Розширення ЕС: де закінчується Европа?", „Европа зсередини: культура, суспільство, економіка" та ін.

Анатолій Кінах залишає РНБО

КИЇВ. – Секретар Ради національної безпеки та оборони України Анатолій Кінах 15 травня вирішив перейти на працю до Верховної Ради. Він зазначив, що після вступу в силу конституційної реформи парламент отримав дуже серйозні повноваження, і від його рішень залежатиме подальший суспільно-політичний та соціяльно-економічний розвиток країни. Анатолій Кінах обраний народним депутатом України за партійним списком виборчого бльоку НСНУ. 16 травня Президент В. Ющенко звільнив Анатолія Кінаха від обов'язків секретаря Ради національної безпеки й оборони в зв'язку з обранням його депутатом Верховної Ради.

Зустріч В. Ющенка з В. Януковичем

КИЇВ. – 12 травня Президент Віктор Ющенко обговорив питання проведення адміністративної реформи з провідником Партії Реґіонів Віктором Януковичем. Розмова відбулася під час засідання Національної ради з питань місцевого самоврядування. В. Ющенко переконаний у необхідності проведення адміністративної реформи, що передала би частину повноважень від центральних органів влади – місцевим. Фонд „Демократичні ініціятиви" та Київський Міжнародний інститут соціології провели 27 квітня – 4 травня дослідження, яке свідчать, що Віктора Януковича хотіли б бачити прем'єром 35.2 відс. опитаних , а Юлію Тимошенко - 31.6 відс.

Ще одне міжнародне летовище у Києві

КИЇВ. – Летовище „Гостомель" відновлять для міжнародних летів. Це рішення закріплене розпорядженням уряду від 11 травня. Згідно з документом, втратило силу розпорядження Кабінету міністрів від 30 листопада 2004 р., за яким „Гостомель" використовувався виключно для переміщення товарів, призначених для Авіяційного науково-технічного комплексу ім. Антонова, військового майна, товарів за державним замовленням і таких, що підлягають експертній контролі, а також вантажів гуманітарної допомоги.

Андрій Шевченко залишає „Мілян"

МІЛЯН, Італія. – Провідний гравець мілянського футбольного суперклюбу Андрій Шевченко заявив 15 травня на прес-конференції, що він вирішив покинути „Мілян". Про причини свого рішення форвард сказав досить туманно, зіславшись на сімейні проблеми. Подібне до того, що А. Шевченко залишив собі шанс для відступу. Аґент Оскар Дам'яні підтвердив факт переговорів між „Міляном" і лондонським „Челсі". Власник „Міляну" Сільвіо Берлусконі прокоментував останні події: „Шевченко хоче покинути Італію і грати в Англії". Разом з тим, віцепрезидент „Міляну" Адріяно Галіяні заявив, що клюб не має наміру продавати свого форварда: „У Шевченка – діючий трирічний контракт. Не має сенсу продавати гравця, що забив більше за всіх м'ячів у складі „Мілана" за останні 50 років. Він великий гравець. Шевченка не продамо. Нам не потрібні гроші Абрамовича, ми не прагнемо заробляти гроші на гравцях".

Персонаж опери Верді – Президент України?

ПАРИЖ. – Минулого року в Лондоні відбулась прем'єра п'єси „Інспектор ООН", автор якої використав мотиви гоголівського „Ревізора", але наповнив їх реаліями української Помаранчевої революції. У травні до подібного експерименту вдався оперний театр „Бастилія" у Парижі, на сцені поставили осучаснений варіянт одного з творів Верді, поєднавши історію отруєння головного героя з гучним отруєнням, що мало місце в сучасній українській історії. Голяндський режисер Йоган Симонс, який поставив оперу Верді на паризькій сцені, підтвердив, що мав на увазі президентські вибори в Україні 2004 року. У декораціях до нової постановки переважає помаранчевий колір. Йоган Симонс каже: „Це колір народної революції, яку творили люди на вулицях України, і про яку йдеться в опері Верді". На нову постанову опери Верді французька преса відгукнулась нищівною критикою.

Вимагають більше україномовних видань

КИЇВ. – В центрі міста, на Европейській площі, 10 травня виросла купа журналів. Сотні людей принесли з дому різноманітні видання і залишили їх , щоб звернути увагу на явище, яке вони вважають мовною дискримінацією. Лише одиниці журналів виходять українською – решта віддають перевагу російській.Незважаючи на зливу, в акції взяли участь декілька сот людей. Акцію влаштували українські мистці та їхні друзі. Українська влада, попри обіцянки, робить недостатньо для того, щоб власники видань пішли на зустріч україномовній авдиторії. Подібні проблеми зараз спостерігаються й у кінопрокаті. Майже всі фільми йдуть у російському перекладі. Уряд запропонував дублювати частину чужоземної продукції українською мовою. Втім, кінопрокатники вирішили оскаржувати це рішення у суді і домагаються його скасування.

Кримський парлямент очолив представник бльоку „За Януковича"

СИМФЕРОПОЛЬ. – Верховна Рада Автономної Республіки Крим (АРК) на першому засіданні 15 травня обрала своїм головою на безальтернативній основі представника бльоку „За Януковича" Анатолія Гриценка. Він пообіцяв працювати на благо кримчан і заявив про намір спрямувати свою роботу на збільшення й розширення повноважень АРК.

Буде День пасічника

КИЇВ. – Державний бюджет України на 2006 рік передбачає збільшення фінансування бджільництва на 16 мільйонів гривень. Про це повідомив Президент України, почесний голова Всеукраїнської громадської організації „Братство бджолярів України" Віктор Ющенко, виступаючи 15 травня на першому робочому з'їзді галузі у Києві. Він пропонує проводити спеціялізовані ярмарки і виставки, створити Будинок меду і запровадити Свято пасічника. Крім того, Президент вважає за необхідне створити телепрограму, яка висвітлювала б діяльність бджолярів. „Братство бджолярів України" було створене в 2005 році.

У США засудили українця за комп'ютерне піратство

САН ФРАНСІСКО, Каліфіорнія. – Максим Височанський отримав 35 місяців ув'язнення за продаж в Інтернеті нелегальних копій програмного забезпечення, зокрема продукції американських компаній. М. Височанського заарештували в 2003 році в Таїлянді після того, як про його подорож туди дізналися американські спецслужби, котрі відстежували його електронну пошту. У 2004 році Таїланд видав М. Височанського Сполученим Штатам. Минулого листопада Максим Височанський визнав себе винним.

Протест в'язнів

ЛЬВІВ. – 24 в'язні в одній з тюрем міста 14 травня порізали себе лезами для гоління на знак солідарности з понад двадцятьма в'язнями Харкова, які здійснили подібний акт минулого тижня на знак протесту проти брутального поводження з ними адміністрації тюрми. Різні джерела повідомляли про те, що в'язні відважилися на такий крок через погане харчування та медичне обслуговування. Прокуратура не знайшла порушень у діях адміністрації в'язниць.

Згоріла церква XVIII століття

ЛЬВІВ. – 17 травня у с. Залокоть Дрогобицького району Львівської области в дерев'яній греко-католицькій церкві Святого Миколая (збудований в 1797 році) через несправність електромережі виникла пожежа, внаслідок якої вогнем повністю знищено будівлю. Жертв немає. Врятовано матеріяльних цінностей на суму 10 тис. грн.

Загинули на Ельбрусі

НАЛЬЧИК, Росія. – 16 травня розпізнано тіла дев'яти альпіністів, виявлених на Ельбрусі, серед них – четверо українців і п'ятеро членів московської групи. Групою українських альпіністів керував 38-літній житель Київської области Микола Хоруженко. До її складу також входив його 16-літній син Олександер і ще один підліток – 17-літній Максим Мірошник. Четвертий учасник – киянин, фінансовий директор газети „Дзеркало тижня" В'ячеслав Зоря. У пошуково-рятувальній операції було задіяно близько 50 осіб з декількох реґіонів Північного Кавказу.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Президенти України і Польщі відкрили меморіял у Павлокомі

Церемонія відкриття пам'ятника-меморіялу *Фото: УНІАН*

Справа: дружина Президента України Катерина Ющенко, Президент Польщі Лєх Качинський, Президент України Віктор Ющенко, дружина Президента Польщі Марія Качинська беруть участь у відкритті пам'ятника-меморіялу.

Лєх Качинський (праворуч) і Віктор Ющенко покладають квіти до пам'ятника-меморіялу загиблим у березні 1945 р. від рук польських партизанів українським мешканцям села Павлокоми.

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 13 травня Президент України Віктор Ющенко разом з дружиною Катериною взяв участь в урочистому відкритті пам'ятника-меморіялу загиблим українцям у селі Павлокома у Польщі. У своєму виступі на церемонії відкриття пам'ятника він відзначив надзвичайну важливість цієї події на шляху до зміцнення добросусідських відносин та історичного примирення українського і польського народів. Свідченням замирення, на думку В. Ющенка, є відзначення волинських подій у селі Павлівка, відкриття Цвинтаря Орлят у Львові, відкриття пам'ятника у селі Павлокома. Він подякував особисто Президентові Польщі Лєху Качинському, польській владі, польській громаді та усім, хто брав участь у здійсненні цього проєкту.

Президент Польщі Лєх Качинський, зі свого боку, наголосив, що участь обох президентів у відкритті меморіялу і спільній молитві є свідченням того, що Україна і Польща поділяють спільні цінності, а в історії немає таких суперечок, які не можна подолати.

Українські газети розповіли про колишнє українське, а тепер польське село Павлокому, де відкрили меморіяльний пам'ятник 366 українцям, що загинули від рук польських партизанів у березні 1945 року. Найрозлогіше про Павлокому розповіла „Україна Молода". „Це був великий день, – пише видання. – Принаймні для України: Польща визнала Павлокому й вшанувала разом з українцями її жертв – жертв польської зброї. Це сталося вперше в історії".

Газета згадує про те, що до 1990-их років на павлокомському цвинтарі були хащі і сміттєзвалище, пасли корів. Місцева влада забороняла вшановувати пам'ять загиблих. У 1995 році на Панахиді у Павлокомі було лише 10 осіб. Тепер же ситуація разюче змінилася. Цвинтар огородили – тепер він займає два гектари, насадили дерев, поставили меморіяльні плити, три гранітні хрести. Профінансував це все підприємець із Перемишля, теж переселенець українського походження.

Хоча, зазначає „Україна Молода", в Польщі, окрім Павлокоми, є ще принаймні 200 місць пам'яті воєнного періоду, але досі всі ці поховання українців знаходяться у жалюгідному стані.

Для багатьох поляків поїздка їхнього президента у Павлокому – хвороблива тема. На прес-конференції обох президентів перед відкриттям польські журналісти задали одне питання до глави держави: „Чи почують завтра у Павлокомі українці слово „вибачте""?".

За матеріялами ЗМІ

Посол України...

(Закінчення зі стор. 1)

інформування про інвестиційні можливості України, розвиток культури і туризму. На теми співробітництва також висловилися Володимир Самофалов та Наталя Буквич, яка звернулася до редакторів з проханням постійно інформувати через неї „Укрінформ" про події громадського життя в українській діяспорі. Кожен з запрошених розповів про свої ЗМІ. Відбулось обговорення різнобічних питань з життя України та закордонного українства. Посол Олег Шамшур відповів на численні запитання учасників зустрічі.

Л. Хмельковський

Робочий момент зустрічі

Зліва: Презудент УНС Стефан Качарай, Посол Олег Шамшур, Касир УНС Рома Лісович

АМЕРИКА І СВІТ

Президент Дж. Буш: нелеґальним іміґрантам не буде амнестії

ВАШІНҐТОН. – У понеділок, 15 травня, Президент США Джордж Буш підтвердив, що до шести тисяч резервістів Національної ґвардії США буде розміщено вздовж кордону з Мексикою, що стане частиною пляну протидії потокові нелеґальних іміґрантів. Дж. Буш зазначив, що решта заходів включатиме у себе посилений склад прикордонної служби США, нові загорожі на кордоні та авто-пілотовані літаки спостереження. Президент заявив, що мільйони нелеґальних іміґрантів, які вже перебувають на терені США, у своїй більшості – порядні люди, проте він не збирається надавати їм амнестії. Оглядачі зазначають, що це питання викликало у США багато різних підходів та думок, проте навіть чимало політичних опонентів зі стану Демократичної партії підтримують Президента Дж. Буша.

В. Тейлор змінить Посла Дж. Гербста

ВАШІНҐТОН. – Минулої п'ятниці, 12 травня, у сенатському комітеті з міжнародних взаємин відбулось обговорення кандидатури дипломата Вільяма Тейлора, якого Президент Дж. Буш номінував на посаду нового Посла США в Україні. Представляючи номінанта, головуючий на засіданні сенатор Ричард Луґар відзначив здобутки в демократизації України, однак, підкреслив, що США повинні й далі надавати допомогу Українській державі в розвитку ринкової економіки та громадянського суспільства. В. Тейлор своїм виступом засвідчив добру обізнаність з українськими справами, оскільки раніше він координував американську допомогу для колишніх радянських республік. Дипломат запевнив, що США й надалі активно підтримуватимуть інтеґрацію України до НАТО та евроатлантичних структур. „Адміністрація рішуче підтримує прагнення України вступити у НАТО, і якщо моя кандидатура буде затверджена, я зроблю усе від мене залежне, щоб посприяти Україні у здійсненні політичних, економічних реформ та реформ у галузі безпеки та оборони, необхідних для можливого членства України у НАТО", – сказав В. Тейлор.

Дж. Буш – про проблему підслуховування телефонів

ВАШІНҐТОН. – У відповідь на поширену в американській пресі інформацію, нібито Агентство з національної безпеки США прослуховувало мільйони приватних розмов в межах країни, Президент США Джордж Буш 12 травня, під час зустрічі з журналістами, відкинув докори, що уряд США шпигує за приватним життям американців. Ще в минулому році преса повідомляла, що американське національне агентство з безпеки перехоплює телефонні дзвінки між США та іншими державами і робить це без дозволу суду. Білий Дім захищав таку практику, однак конґресмени-демократи постійно наголошували, що це є незаконним. Як тепер уточнює часопис „USA Today", дзвінки не прослуховували і не записували, однак, агентство додавало до бази даних усі телефонні числа. Дж. Буш запевнив журналістів, що уряд не прослуховував розмов без дозволу суду. Тим часом представники юридичного комітету Сенату сказали, що буде надіслано прохання до телефонних компаній надати всю необхідну інформацію для розслідування цих звинувачень. До минулого року Агентство з національної безпеки очолював генерал Майкл Гейден, якого Президент Дж. Буш запропонував на посаду голови ЦРУ. Раніше Дж. Буш заявляв, що Агентство з національної безпеки після терактів 11 вересня одержало дозвіл таємно прослуховувати телефонні розмови підозрюваних у тероризмі, при цьому більшість дзвінків були міжнародними. Однак, „USA Today" пише, що „прослуховування" були тотальними і під спостереження потрапили десятки мільйонів американців. Спостерігачі припускають, що скандал може ускладнити призначення на посаду директора ЦРУ екс-глави агентства М. Гейдена.

У Мінську реформують СНД

МІНСЬК, Білорусь. – Минулого тижня, 11 травня, в білоруській столиці відкрилося засідання Групи високого рівня з реформування Співдружности незалежних держав, в якому беруть участь виконавчий секретар СНД, колишній міністер внутрішніх справ Росії Володимир Рушайло та представники дев'яти з 12 держав-членів СНД. Зустріч у Мінську відбувається відразу після заяв Грузії та України щодо перегляду тими країнами доцільности перебування в СНД. Група високого рівня з реформування СНД була створена під час зустрічі керівників СНД в Казані у серпні минулого року за прототипом „групи мудреців", яка існує в Організації Об'єднаних Націй. 9 з 12 країн-учасниць СНД делеґували до групи тих, кого, як схарактеризував президент Росії Володимир Путін, уважають авторитетними особистостями в тих країнах і хто добре знайомий з проблематикою СНД. Тоді аналітики сприйняли створення групи як свідчення кризи всередині Співдружности, проте не минуло й року – і тепер у Мінську група зібралася, коли низка країн-учасниць СНД вже відверто сумнівається у доцільності подальшого перебування у тій структурі. Україну в „групі мудреців" представляє радник Президента Володимир Горбулін, який також є головою Національного центру з евроатлантичної інтеґрації і одним з головних ідеологів просування Києва до НАТО. Тим часом міністер закордонних справ України Борис Тарасюк запевнив, що питання виходу України з СНД наразі не розглядається, проте підкреслив неефективність СНД.

Британія закликала США закрити тюрму в Гуантанамо

ЛОНДОН. – Генеральний прокурор Британії Лорд Голдсмит закликав США закрити в'язницю на військовій базі в Гуантанамо на Кубі, де утримують підозрюваних у тероризмі. Промовляючи в Лондоні під час конференції з питань безпеки, Л. Голдсмит сказав, що, попри війну з тероризмом, не можна сумніватися щодо того, що суд повинен бути справедливий. „Існування табору в Гуантанамо є неприйнятним. На мою думку, настав час його закрити. Я вважаю, це не тільки буде правильним рішенням, але це також дозволить покінчити з тим, що для багатьох стало символом несправедливості. З огляду на традиції США, які були маяком свободи і справедливости, необхідно позбутися цього неґативного символу",– підкреслив Генеральний прокурор. Коментуючи цю заяву, речник Державного департаменту США Шон МекКормак сказав, що жодний уряд не хоче бути так званим світовим тюремником, однак, за його словами, на базі Гаунтанамо утримують людей, які є дуже небезпечними і яких не можна звільняти.

Росія виводить війська з Грузії

ТБІЛІСІ, Грузія. – У понеділок, 15 травня, з російської військової бази Ахалкалакі в Грузії вирушив до Росії перший ешелон з російською бронетехнікою. На вантажних плятформах – танки, бронетранспортери, машини зв'язку. Маршрут ешелону пролягав через Азербайджан. Наступні ешелони з технікою військової бази відійдуть в Росію 23, 25 і 30 травня, все важке озброєння буде цілком виведено з бази в Ахалкалакі до кінця 2006 року. Особовий склад і озброєння міністерства оборони Російської Федерації виводяться з Грузії на підставі російсько-грузинської угоди про терміни і порядок тимчасового функціонування і виведення російських військових баз та інших військових об'єктів групи російських військ у Закавказзі. Вона була підписана 31 березня 2006 року.

Т. Блер дочасно залишить посаду прем'єра Британії

ЛОНДОН. – В понедіок, 15 травня, Тоні Блер оголосив, що залишить посаду прем'єр-міністра Великобританії ще до закінчення своєї каденції – влітку 2007 року. Він має намір піти у відставку, коли „для нього знайдеться заміна в лейбористській партії", членом якої він є. „Лейбористам потрібний новий провідник, сподіваюся, він буде обраний у найкоротший час, і я зможу відійти від справ", - сказав британський глава уряду. Прес-служба прем'єр-міністра Великобританії не дає офіційних коментарів з приводу даного повідомлення. Також ніхто не знає точних термінів, тому що прем'єр побоюється політичної дестабілізації.

Президентом Італії обрано 80-річного Дж. Наполітано

РИМ. – За даними попереднього підрахунку голосів, оприлюдненого 10 травня, депутати італійського парляменту обрали новим президентом країни 80-річного лівоцентриста, колишнього члена Комуністичної партії Джорджіо Наполітано. З четвертої спроби член Европарляменту, колишній міністер внутрішніх справ Італії і довічний сенатор Дж.Наполітано, запропонований лівоцентристською партією Р. Проді, що перемогла на парляментських виборах, отримав більше половини голосів депутатів обох палат італійського парляменту і реґіональних представників, що беруть участь у виборах президента країни.

ЕС заарештує рахунки О. Лукашенка

БРЮСЕЛЬ. – Европейський Союз повідомив 15 травня, що готовий заморозити рахунки президента Білорусі Олександра Лукашенко і ще понад 30 високопоставлених посадових осіб цієї держави. Як очікується, це рішення ЕС у найближчі дні буде формально схвалене, слідом за квітневим рішенням міністрів країн ЕС заборонити видання віз О. Лукашенкові і 30 посадовим особам країни. Покищо невідомо, скільки грошей або іншої власности мають в ЕС особи, відносно яких приймаються відповідні рішення. Це відповідь на маніпуляції під час виборів білоруського президента. Нагадаємо, Европейський союз визнав вибори нечесними. Тим самим він демонструє серйозність своїх намірів щодо подальших санкцій проти режиму. Поряд з президентом Білорусії О. Лукашенком, санкції застосовуються до міністра внутрішніх справ країни, глави білоруських спецслужб, генерального прокурора, голови парляменту, міністра освіти і деяких найближчих співробітників президента. Брюсель звинувачує цих осіб у масових фальсифікаціях результатів президентських виборів, які відбулися навесні 2006 року, а також покладає на диктатуру Лукашенка відповідальність за повторний арешт глави опозиції Олександра Мілінкевича. Раніше ЕС уже запроваджував санкції проти білоруської влади. На початку квітня О. Лукашенко і ще 30 високопоставлених чиновників були оголошені персонами нон-ґрата в країнах Евросоюзу.

У США – найпотужніша за останні 70 років повінь

БОСТОН, Масачусетс. – На північному сході США через сильні зливи, що не припинялися протягом шести днів, виникла найпотужніша за останні 70 років повінь. Найбільше постраждали штати Масачусетс і Ню-Гемшир. „Греблі стримують значно більше води, ніж було розраховано при їхньому будівництві", - сказав у розмові з журналістами губернатор штату Масачусетс. Він порівняв те, що відбувається в його штаті, з Біблійним потопом. У деяких районах за минулі вихідні випало понад 30 сантиметрів опадів, евакуйовано тисячі людей. За даними Національної гідрометеорологічної служби США, у найближчий час прогнозуються сильні дощі та грози, що спричинить зливові повені. Рівень води в деяких річках підніметься на 38 сантиметрів. У штаті Ню-Гемшир в результаті повеней пошкоджено, зруйновано або затоплено близько 600 доріг. Річка Мерімак, що виходить з берегів, загрожує центральний історичний частині міста Манчестер.

За матеріялами ЗМІ

Україна – новий...

(Закінчення зі стор. 1)

підвищує її статус порівняно з Комісією, яка була органом Економічної і Соціяльної Ради ООН. До речі, початково плянувалося зробити Раду з прав людини головним, статутним органом ООН, але через низку політичних моментів зупинилися на нінішньому статусі, який, втім, буде можливо переглянути через п'ять років. Головне, що Рада з прав людини відтепер працюватиме практично на постійній основі, а не півтора місяці на рік, як Комісія, завдяки чому матиме можливість оперативно реагувати на порушення прав людини у світі.

- Чи є реальні підстави вважати, що діяльність новоствореної Ради буде справді ефективною, на відміну від Комісії, яку так нищівно критикували?

– Новацією Ради стане механізм „універсального періодичного огляду". На практиці це означатиме, що Рада періодично оцінюватиме стан дотримання країнами світу прав людини та в разі потреби виноситиме рекомендації з покращення ситуації. Найцінніше, на мій погляд, те, що винятків з такого огляду не буде: пройти цю процедуру будуть зобов'язані і країни, до яких існують обґрунтовані претензії, і „патріярхи демократії", і власне члени Ради.

При цьому хочу зауважити, що Рада не розпочинатиме своєї діяльності з „чистого аркуша". Комісія ООН з прав людини, повірте, заслуговувала не тільки на критику, особливо поки не перетворилася на такий собі дискусійний клуб. Багато її напрацювань, серед яких – інститут спеціяльних доповідачів, уповноважених на незалежне розслідування фактів порушення прав людини, довели свою ефективність і будуть збережені в новому органі. Неможливо перекреслити внесок Комісії у розвиток міжнародного права, зокрема гуманітарного – адже саме під егідою цього органу було розроблено Універсальну декларацію прав людини та низку ключових міжнародних правозахисних інструментів. Усе це перейде у „спадщину" Ради ООН з прав людини, розвиватиметься та зміцнюватиметься.

- Обрання України до Ради ООН з прав людини було визначено як одне з пріоритетних завдань вітчизняної дипломатичної служби. Чим пояснюється такий інтерес України до цих перегонів? Чи розраховує Україна на якісь дивіденди від свого членства в Раді?

– Справді, виборам до Ради ООН з прав людини передувала жорстка передвиборна боротьба, зумовлена вкрай коротким терміном перегонів з часу її заснування, а також небаченим рівнем конкуренції – головним чином, серед східноевропейських країн. Через наявність аж 13 кандидатів на 6 місць у складі Ради для Східної Европи, вибори довелося проводити у три етапи голосування. Україна набрала найбільшу кількість голосів серед кандидатів у другому колі – 109 (у першому ми мали лише 91 голос).

Обрання нашої країни до Ради ООН з прав людини стало питанням чести та принципу. Участь України у роботі першого складу Ради розглядалася керівництвом держави як логічне продовження здобутків на шляху демократичного розвитку після перемоги Помаранчевої революції. Місія перших членів Ради найбільш важлива та відповідальна, адже саме їм належить ухвалити основоположні рішення для функціонування нової, більш ефективної глобальної системи захисту та дотримання прав людини. Ми знаємо, що можемо і повинні разом з іншими членами Ради зробити цей орган дієвим та ефективним.

Тим більше, що Україна має значний досвід у правозахисній діяльності ООН, вона неодноразово обиралася членом Комісії ООН з прав людини – у 1947-71, 1983-85, 1989-91, 1996-98 та 2003-05 роках. Відома наша активність з правозахисних питань у Раді Европи та ОБСЕ. Відповідно, можна говорити, що обрання нашої країни до Ради ООН з прав людини було й свого роду обов'язком.

Щодо „дивідендів" від участи в Раді ООН з прав людини, то, на мою думку, слід радше говорити про те, що отримає сама Рада (а з нею й міжнародна спільнота) від нашої участи в роботі цього органу. Як я вже казав, наш досвід та здобутки у сфері прав людини – як на національному, так і міжнародному рівні – дають підстави сподіватися на ефективний внесок України у діяльність Ради ООН з прав людини.

З іншого боку, особливістю нинішніх виборів стало оголошення країнами-кандидатами своїх зобов'язань зі сприяння захисту прав людини вдома та на міжнародній арені. Виконанням, серед іншого, цих зобов'язань Україна повинна бути довести свою „професійну придатність" та результативність членства в Раді ООН з прав людини.

- Як Україна ставиться до обрання до складу Ради низки країн з, як кажуть, „сумнівною" репутацією? Чи може членство згаданих країн негативно позначитися на діяльності новоствореного органу?

– Треба виходити з того, що Рада – не елітний клуб суддів, а орган ООН, якому визначено діяти в реальному, а не ідеальному світі. На мою думку, нинішній членський склад Ради саме й відображає справжню картину з проблематикою прав людини у світі. Ми працюватимемо пліч-о-пліч з Алжиром і Великою Британією, Китаєм і Францією, Росією і Габоном, Польщею і Мексикою, Японією і Замбією. 47 членів Ради робитимуть кожен свій внесок у те, щоб за реальних умов реальними методами покращити ситуацію з правами людини.

До того ж, як уже говорилося, кожна країна-член Ради взяла на себе зобов'язання „тримати планку" в галузі прав та основних свобод людини. І якщо будь-яка з них за універсального періодичного огляду виявить систематичні порушення прав людини, то може бути позбавлена членства в Раді Генеральною Асамблеєю ООН. Такого механізму „звільнення" у Комісії ООН з прав людини не було.

УНС – українці об'єднані!

Звернення президента УНСоюзу Стефана Качарая напередодні 36-ої Конвенції

Залишився один тиждень до початку нашої 36-ої Конвенції. Я хотів би переконати всіх наших членів і делеґатів приїхати на Союзівку з відкритими думками, з новими ідеями і щирим бажанням будувати світле майбутнє нашої понадсторічної установи. Ми з задоволенням чекаємо зустрічі з усіма нашими делеґатами і відданими членами.

Світ довкола нас міняється все більше і все швидшим темпом. Чотири роки тому був обраний новий Екзекутивний Комітет, і я перебрав керівництво нашою братською установою. Минуло чотири роки, це була подорож, сповнена викликами і змінами. Перед нами стоїть простий вибір: адаптуватися і розвиватися або – відстати. З нашою застарілою організаційною структурою, зі старінням секретарів наших Відділів і кількісним спадом членства, втілення необхідних змін залишається повільним і болючим процесом.

Які виклики стоять перед нами? За останні роки було таке почуття, нібито в потребах УНСоюзу і у внесках членів ми себе успішно посунули вперед як провідники громади. Але залишається багато праці, щоб повністю відновити нашу позицію провідництва. Разом з тим, наше членство далі старіє і, на жаль, загальна чисельність падає. Щоб вижити, ми мусимо адаптуватися до сьогоднішніх умов та обставин, мусимо спромогтися на здорові зміни, наша громада повинна якнайшвидше побачити нас як солідну, відповідальну силу в загальногромадському житті.

В додатку до наших внутрішніх викликів, перед нами стояли проблеми, котрі перебували поза нашою контролею. Загальний економічний спад, різкий спад ринкових відсотків – все це сильно впливало на УНСоюз з точки зору інвестиції наших прибутків. Ми випливли з цього штормy, але згадані проблеми досі стоять перед нами з погляду довготривалого плянування і стратегії.

Зміни не є те, чого ми боїмося чи уникаємо. Лише змінами ми можемо посилити нашу установу. Я прошу вас усіх знову посвятити себе цій гідній меті, щоб Український Народний Союз міг і далі зростати і процвітати. Ми мусимо продовжувати розвивати і перебудовувати нашу організацію в ефективну і оперативну установу. З загальногромадською допомогою і з активною підтримкою кожного нашого делеґата і кожного представника наших Відділів ми зможемо здійснити те, що заплянуємо. З вашою допомою ми доможемося, щоб УНСоюз став більш важливим в наших громадах. Ми піднімемо зріст нашої організації як ділового і ефективного провідника громади.

Всі члени аншого Екзекутивного Комітету і я стоїмо перед вами відданими нашій спільній справі і з глибоким переконанням спрямовані на те, щоб відповісти на всі виклики, котрі виявилися перед УНС – виклики, як:

1. Спад в членстві.
2. Пляни для розвитку Союзівки.
3. Статус УНСоюзу в Канаді.

Провідна роля Екзекутивного Комітету мусить бути продовжена. Зробімо 36-ту Конвенцію найбільш важливою і найбільш продуктивною Конвенцією.

Вперше Конвенція відбувається в нашому Центрі української спадщини – Союзівці. Я вас прошу, щоб ви належним чином оцінили працю, яку керівники і працівники вклали, щоб прийняти велику кількість делеґатів. Ми маємо надію, що ваше перебування на Союзівці буде для вас приємним.

Наш Конвенційний Комітет обрав як ідею цієї Конвенції гасло: „УНС – українці об'єднані". Ця ідея має багато значень: єдність і сила в наших Відділах, єдність і сила в наших Округах, єдність і сила в рамках наших громад, єдність і силах в межах усієї нашої суспільности. Це наша ціль. Члени Екзекутивного Комітету, віддані члени Головного Уряду, віддані працівники і кожен з вас будуть постійно з нами, щоб підтримувати нас і щоб разом бути готовими якнайуспішніше відповідати на всі виклики часу. Я вірю, що разом ми можемо багато зробити, разом ми можемо бути міцною командою, котра здатна досягнути мети – продовження розвитку Українського Народного Союзу.

УНС: українці об'єднані!

До зустрічі на Конвенції.

Стефан Качарай,
президент УНСоюзу

Катерина Ющенко виступатиме перед „World Affairs Council"

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – У вівторок, 30 травня, дружина Президента України Катерина Ющенко виступить у програмі і візьме участь у бенкеті на запрошення престижної організації „World Affairs Council", з участю Українського комітету в питаннях людських прав (Ukrainian Human Rights Committee).

„World Affairs Council" – одна з найпрестижніших установ в галузі політики міжнародних взаємин – базується у Філядельфії, місті народження Америки. Ця установа – один з найкращих форумів для публічних виступів державних і політичних діячів. Майже всі президентти США на початку своєї кар'єри виступали з трибуни цієї організації. Вже в цьому році там виступали Президент Джордж Буш, колишній Секретар Державного департаменту Генрі Кісінджер, Президент Латвії Вайра-Віке Фрайберґ.

Вечір почнеться о 5-ій год, 30 хв. Квитки можна придбати в п. Уляни Мазуркевич, її тел.: (215) 858-3006

За долею мови – доля всієї України

В останні тижні редакція „Свободи“ одержала багато листів, у яких наші читачі висловлюють занепокоєння з приводу наступу на українську мову в Україні, зокрема – щодо рішення Харківської і Севастопольської міських влад та Луганської обласної ради надати російській мові статус „регіональної“, тобто узаконити її панівне становище, назавжди проігнорувавши мову державну. Тяжкі проблеми переживає українство Криму, де на п'ятнадцятому році незалежности Української держави нема жодної української газети.

Та й в цілому по країні соціологи приходять до невтішного висновку: якщо на початку 1990-их років сфера вживання української мови розширювалася, то тепер вона помітно звужується. У 1989 році в Україні україномовним було 55-57 відсотків населення, а вже у 1994-му – тільки 44-47 відсотків. Про український Схід нічого й говорити. Відсутність твердої державної мовної політики, непатріотичність (а то й відверте антиукраїнство) багатьох регіональних керівників істотно гальмують процес національного відродження. Наприклад, в Донецьку, де, згідно з останнім переписом, проживає 493 тисячі росіян і 478 тисяч українців, мову своє національности визнали рідною 99.3 відсотка росіян і тільки 23 відсотків українців.

Й ось, нарешті, – добра новина: Президент Віктор Ющенко доручив секретареві Ради національної безпеки і оборони Анатолієві Кінахові скликати спеціяльне засідання Ради, присвячене державній мовній політиці як важливому чинникові національної безпеки. Водночас Президент України звернувся до Генерального прокурора Олександра Медведька з вимогою привести рішення Харкова, Луганська і Севастополя у відповідність з Конституцією України (як відомо, 10 травня Міністерство юстиції України оприлюднило свій висновок щодо згаданих рішень: вони суперечать Основному Законові Української держави), а до прем'єр-міністра Юрія Єханурова – з проханням якнайшвидше зформувати дієву систему інституційного та правового забезпечення державної мовної політики.

Тим часом у Києві українські читачі провели акцію протесту проти засилля російськомовних видань в українській столиці: під стінами Українського дому вони влаштували звалище з так званих „глянцевих“, тобто модних і дорогих російськомовних журналів. Їхні видавці і редактори боронять себе аргументом фінансового зиску: мовляв, російськомовна преса дає прибуток, а україномовна – ні. Однак, це тільки частина правди, бо прибуток у цьому конкретному випадку не є свідченням вищої якости, вищого творчого рівня, а є гнітючим спадком совєтської – всуціль російськомовної – системи, котра ще донедавна, протягом усього кучмівського десятиріччя, сильно давалася взнаки. Все російське продовжувало підніматися наверх, незалежно від якости форми і змісту. А тепер, аби виправити становище, вже неможливо обійтися без вольового, але справедливого втручання держави. Якраз цього досі бракувало.

На запитання Бі-Бі-Сі, якою має бути роля держави в обороні державної мови в Україні, головний редактор київської „Газети по-українськи“ Володимир Рубан відповів, що дотепер, „держава абсолютно не допомагала україномовним засобам масової інформації, фактично вона допомагала і сприяла розвиткові російськомовних. Тому буде цілком коректно з боку держави зобов'язати будь-який загальнодержавний засіб масової інформації не менше половини свого накладу друкувати українською мовою. Якщо б держава вчинила так, тоді можна було б сказати, що вона встановила рівні правила гри для україномовної продукції і російськомовної“.

Маємо велику надію, що Президентові Б. Ющенкові вдасться знайти і застосувати ефективні засоби в ім'я відродження української мови – державної мови незалежної України.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор - Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про річниці, які ми щораз більше забуваємо

Скажуть читачі: „І скільки разів оця О-КА буде згадувати наші річниці?“. А все ж треба таких їх не забувати та кожнорічно згадувати, бо інакше випадуть зовсім з нашої історії, а передусім – з пам'яті наших нащадків, що так чи так вже тепер мало знають про те, що „було колись“. Тим більше, що таки куди менше вже наша громада відзначає такі історично важливі річниці, а з тим і молодше наше покоління „забуває“ про їхнє існування у травні і потребу оці річниці згадати „не злим тихим словом“.

Пильно переглядаю нашу теперішню пресу, та ніяк не можу натрапити на повідомлення про плянування таких історично важливих імпрез та про місце і дату їх відзначення. Чи, може, будуть про це писати щойно після проведення імпрез? Побачимо, але дуже сумніваюся, що таке буде. З журналістської цікавости витягаю давні річники „Свободи“ за травень минулих років і реєструю для себе, скільки таких імпрез, доповідей, концертів відбувалося раніше та як докладно писала про них наша вірна „Свобода“. Що сталося? Чи ці історичні травневі дати стали вже неактуальні, чи немає охочих про ці давні (але не так дуже то і давні) події писати?

Переглядаю у нашому архіві декілька річників „Свободи“ за останні роки, коли я вже була її співробітницею редакції. Немає й одного травневого випуску, в якому не було б принаймні дві-три статті, звичайно, редакційні, а також відповідні поезії чи навіть світлини на тему травневих річниць. І завжди відповідна змістом передова стаття впродовж довгих років пера Івана Кедрина-Рудницького або Антона Драгана.

А тепер? Дуже хочеться побачити, що я у своєму песимізмі не маю рації, і в якійсь українській газеті появиться у найближчих днях багато матеріялів про травневі річниці та їх святкування. Дай Боже! Бо ми ніяк не повинні забувати про оці „наші“ травневі дні та що у них сталося в Україні Чи це буде в цьому році, чи у майбутніх літах.

А одна і друга пропам'ятна річниця вже ось-ось за порогом. Чи треба пригадувати нашим читачам, які ці це річниці? Чи можливе, щоб хтось не знав, що стоїть у майже кожному календарі про два так поважні убивства в травні українських провідних мужів – Симона Петлюри та Євгена Коновальця? Цікаво, як цим разом ми відзначимо їх тут та в Україні. Буду пильно слідкувати за нашою пресою в Америці та коли прийде і преса з України.

А тоді можна буде зробити підсумки та поінформувати наших читачів, де і як відзначали оці травневі роковини, що ще не так давно стояли на передових місцях в багато наших громадах? Трохи боюся, що мої підсумки не будуть надто позитивні, зокрема не будуть дуже численні. Маю надію, що я помиляюся...

О-КА

Починається...

(Закінчення зі стор. 1)

чини. Там компанія торгує через посередника „Emfesz“ російським газом, причому продає його на 20-30 долярів дешевше, ніж „Газпром“. З огляду на, що „Газпром“ дозволяє „РУЕ“ демпінґувати на европейському ринку, можна припустити, що на ринку Центральної Европи „РУЕ“ не зупиниться. Дмитро Фірташ заявив про намір на гроші, виручені від продажу акцій, почати разом з „Газпромом“ кілька великих проєктів з будівництва газопроводів у Центральній Азії.

17 травня на засіданні Кабінету міністрів України, присвяченому фінансовому стану „Нафтогазу України“ представники компанії повідомили, що вона технологічно не зможе до початку опалювального сезону нагромадити необхідні обсяги природного газу. Водночас вільних коштів у „Нафтогазу“ немає, тому питання постачання природного газу залишається відкритим. Компанія запевняє, що зможе купити газ на зовнішньому ринку в Туркменістану або Росії. Однак, це може виявитися не таким простим завданням, адже в „Ґазпромі“ заявили про підвищення цін на газ для України, а Туркменістан відмовився постачати природний газ в Україну, поки не буде виплачено борг в розмірі 63 млн долярів.

Експерти зазначають, що ситуація загрожує „Нафтогазові“ втратою контролі над ринком природного газу. Водночас у „Газпрому“ і „РУЕ“ не буде проблем з наявністю газу, вони поступово почнуть захоплювати український ринок, поставляючи газ напряму споживачам.

11 травня Кабінет міністрів України звільнив голову правління „Нафтогазу України“ Олексія Івченка в зв'язку з його обранням у Верховну Раду. Тимчасово виконуючим обов'язки голови призначений генеральний директор дочірньої компанії „Газ України“ Олександер Болкісєв.

За матеріялами ЗМІ

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ще раз про УГКЦ і Ватикан

Часто в нашій пресі й розмовах титулують голову Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Л. Гузара кардиналом. На мою думку, це вияв приниження й нельояльности до УГКЦ і її традицій та до українського народу, бо цей титул чужий не тільки для УГКЦ, але й для усіх Східніх Церков. Він означає високе священиче становище в Римо-Католицькій Церкві, хоч Ватикан часами й надає його східнім ієрархам. Правильний його титул – за тисячолітньою традицією в Українській Церкві – Верховний Архиєпископ або Патріярх.

Титул „кардинал" є для нас принизливим з огляду на зрадливі дії Ватикану щодо УГКЦ й українського народу. Хоч у Росії тепер живе півтора мільйона греко-католиків – нащадків українців, виселених в Сибір з Західніх областей України, Ватикан запевнив Патріярха Російської Православної Церкви, що – згідно з їхнім домовленням в червні 2005 року – Рим є проти створення в Росії греко-католицьких ієрархічних структур, УГКЦ не може висилати до Росії своїх священиків та єпископів, і що українці-греко-католики, які живуть у Росії, будуть підпорядковані безпосередньо римо-католицькому єпископові в Москві. Отже, Ватикан ганебно зрадив нашу УГКЦ і віддав українців у Росії на поталу Москві задля своїх політичних цілей. Постає питання: чому владики не запротестували й не осудили ці домовлення Ватикану з Росією та не зажадали вибачення?

Ватикан постійно відкладає процес беатифікації св. п. нашого Митрополита А. Шептицького, але 23 жовтня 2005 року проголосив святими поляків – римо-католицького Архиєпископа зі Львова Йосифа Більчевського й римо-католицького священика зі Львова Зигмунта Гороздовського.

Відмовою визнати патріярхат УГКЦ Ватикан порушив не тільки домовлення Берестейської унії 1596 року, але й деякі важливі декрети Другого Ватиканського Собору. В 1596 році була велика різниця в розумінні унії між Українською Церквою й Римом, бо ієрархи Української Церкви вважали унію з'єднанням правдивої Київської Митрополичої Церкви з Римським Престолом, тим же часом Рим вважав унію наверненням і інкорпорацією групи схизматиків – єпископів, священиків і вірних. Проте, УГКЦ зберегла свої права, звичаї й традиційне самоврядування.

Згідно з Декретом Другого Ватиканського Собору про екуменізм, „... Священний Собор ... заявляє, що Східні Церкви мають владу керуватися власними правопорядками...". А Декрет про Східні Церкви заявляє, що „за дуже старовинною традицією Церкви, треба окремою почестю оточувати патріярхів Східніх Церков, бо кожний очолює свій патріярхат, немов батько та глава"... і „тому, що патріярхальна інституція в Східніх Церквах є традиційною формою управи, Святий і Вселенський Собор бажає, щоб, де в цьому виникне потреба, були встановлені нові патріярхати...". Також „...Східні, так як і Західні, Церкви мають право й обов'язок керуватися своїм окремим правопорядком як таким, що ... є відповіднішим звичаям своїх вірних та виглядає відповіднішим для забезпечення добра душ...".

Хоч Декрет про екуменізм визнає, що „... Східні Церкви вже з самого початку мають багатство, з якого зачерпнула багато Церква Заходу в справах літургійних, в духовному переданні та в правному порядку", він також заявляє, що в Католицьку Церкву мають бути втілені „...всі, хто належить уже якоюсь мірою до Народу Божого...". Ясно, що декрет Другого Ватиканського Собору розуміє унію з Римом так само, як у часі Берестейської унії. Отже, цей декрет потверджує становище Римо-Католицької Церкви, що „... тільки через єдину католицьку Церкву Христову, що є загальною допомогою спасіння, можна досягти повноту засобів спасіння...". Папа Римський Інокентій III також заявив у листі до Архиєпископа Таррагона (18 грудня 1208 року), що тільки через Римо-Католицьку Церкву можна спастися. А папа Боніфацій (Boniface) VIII у грамоті „Unam Sanctam" (18 листопада 1302 року) написав: ми проголошуємо, заявляємо і встановляємо, що всі люди, аби спастися, обов'язково мають підкоритися Римському єпископові. З цього ясно, що екуменізм з погляду Ватикану не є релігійним поєднанням Церков, а підданням Ватиканові та інкорпорацією Східніх Церков у Римо-Католицьку Церкву.

Для нас, українців, виникає запитання: чи підпорядкування українців-греко-католиків і УГКЦ в Росії римо-католицькому єпископові в Москві означає поступову латинізацію й остаточну ліквідацію УГКЦ, зважаючи на те, що Папа Бенедикт XVI (колишній кардинал Рацінгер) був одним тільки з трьох кардиналів, що голосували проти визнання патріярхату Української Греко-Католицької Церкви.

Д-р Зіновій-Лев Мельник,
Сінсінаті, Огайо

Від редакції:
Шановний автор д-р Зіновій-Лев Мельник у своїй першій тезі щодо того, що посада кардинала є „високе священиче становище" тобто духовною посадою в Римо-Католицькій Церкві, припускається деякого перебільшення, хоч, безумовно, ця позиція має сильний духовний аспект. Дослідна служба „Catholic News Service" на наше прохання роз'яснила, що посада кардинала передусім і переважно пов'язана не з духовними обов'язками: особа з цим званням належить до колегії кардиналів і є „постійним адміністративним чиновником, на поради якого зважає Святіший Отець". Тому тяжко прийняти думку З. Мельника, що вживання титулу „кардинал", коли йдеться про Главу Української Греко-Католицької Церкви, є приниженням для цієї Церкви. Прес-служба УГКЦ у Львові офіційно подає, що назва посту Глави УГКЦ є – Верховний Архиєпископ Любомир (тобто спочатку висловлено його духовне звання і посада) кардинал Гузар – і це уточнення вказує, що Глава УГКЦ є також довіреною особою Глави Вселенської Церкви.

Не потрібен пам'ятник Катерині

Деякі „фахівці з езотерики" стверджують: над Дніпропетровськом одвіку і досі стоїть нещаслива зірка. Населений пункт мав поспіль кілька назв: Половиця – Катеринослав – Січеслав - Дніпропетровськ, причому перші три були скасовані рішенням з Петербургу-Москви, а четверта встановлена тією ж владою (1926 року) на честь тоді ще живої людини – політичного діяча Григорія Петровського. Величезний чавунний пам'ятник на його честь все ще стоїть на площі його ж імені.

Лише Дніпропетровськ дав СССР чи не найбільше державних та політичних керівників вищої рангу, тому його прозвали „кузнею совєтських кадрів". А за вживанням російської мови Дніпропетровськ можна порівняти хібащо з Москвою.

Останньо Московський патріярхат РПЦ має намір найближчим часом встановити на п'єдесталі бронзову скульптуру вагою 3,5 тонни на честь ... Святої Катерини. У Москві вважають, що російська імператриця Катерина Друга має надто великі „заслуги": рішенням цариці 1775 року була знищена остання Запорозька Січ; українські землі Катерина Друга надавала російським поміщикам, а також завозила тисячі чужоземців, яким надавала по 65 десятин землі на душу та звільняла від податків, а українці були перетворені на кріпаків, яких можна було продавати й купувати; українців масово рекрутували до царської армії, посилали на загарбницькі війни, які постійно вела імперська Росія; у 1777 році російські війська за лічені дні виселили з півдня України понад 32 тисячі українських селян (переличені були лише чоловіки, А якщо додати членів сімей - жінок, дітей – то це буде понад 50 тисяч!); за вказівкою Катерини II свідомо нищилася українська національна освіта, культура. Взагалі, на адресу розпусної вдачі цариці Катерини – жодного схвального слова! Лише ганебні факти. Але, на жаль, усе це байдуже Дніпропетровському міському голові Іванові Куліченку. Він не чує, що йому щодня кажуть, пишуть у листах свідомі, патріотичні мешканці Дніпропетровська. А якщо подивитися глибше на проблему, то варто зазначити, що Катерина II була послідовним ворогом України, то за які „заслуги" увічнювати її образ у Дніпропетровську?

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

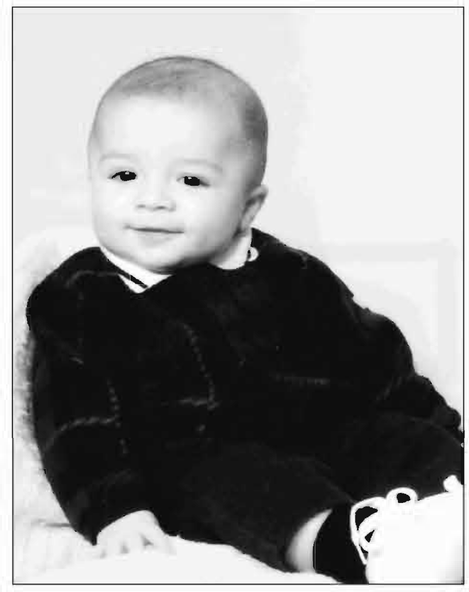
Ксеня-Марґо Деврієндт, доня д-р Адріяни Слиж і др-а Жулієна Деврієндта з Франції, нова членка 194-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся та дідусь Богданна і Володимир Слижі.

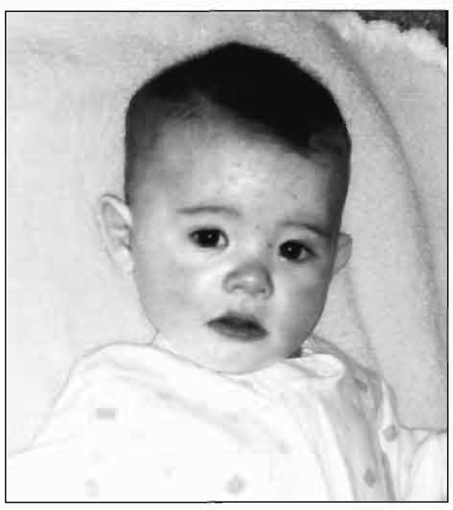
Делейні-Леник Ґайр, доня Андреї та Ніка Ґайрів з Фініксу, Арізона, нова членка 102-го Відділу УНСоюзу. Свою правнучку забезпечили прабабуся і прадідусь Марія Шмаґала-Бобечко та Микола Бобечко. Делейні є восьмою правнучкою, яку записав в УНС Микола Бобечко.

Михайло-Марк Ватсон, син Лани і Михайла Ватсонів з Джілет, Н. Дж., новий член 172-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся і дідусь Романа Г. і Богдан Д. Федасюки.

Гю-Джеймс Ватерс IV, син Джейн і Гю Ватерсів з Савт Лайон, Миш., новий член 292-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся і дідусь Джон і Джоен Орлики.

Андрій-Михайло Ґреґа, син Нікол-Роз Ґреґа з Бафало, Н.Й., новий член 360-го Відділу УНСоюзу. Свого внука і правнука забезпечили дідусь Йосиф Ґреґа і прадідусь Йосиф Янік.

Ніколяс-Говард Луіс, син Адріяни з Каранеців і Браєна Луісів з Каламазу, Миш., новий член 292-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся і дідусь Роксоляна та Олег Каранеці.

Аня-Мирослава Ниршл, доня Олександри з Голубців і Давида Ниршлів з Ярдлі, Па., нова членка 358-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся і дідусь Мирослава і Зенон Голубці.

Стипендії для студентів

Богдан Барабаш, колишній стипендист „КОДУС-у" Комітету Допомоги Українським Студентам заснував Стипендійну Фундацію сумою 50,000 (п'ятдесят тисяч) американських долярів. Фундація Богдана Барабаша працює з кредитівкою „Самопоміч" в Ню-Йорку і кожних шість місяців пересилає зароблені відсотки на банковий рахунок для університету ім. Івана Франка у Львові.

Дирекція університету при кінці кожного року ухвалює, призначає і виплачує зі стипендійного рахунку стипендії заслуженим і потребуючим студентам. Стипендійна Фундація Богдана Барабаша працює і заробляє фонди на виплату стипендій вже другий рікк і буде продовжувати цю акцію.

Під час Помаранчевої революції українські студенти і їхні професори брали активну участь, демонструючи, що „ разом нас багато, і нас не подолати".

Допоможімо нашим студентам фінансово (за взірцем Богдана Барабаша), щоб вони, студіюючи, здобували знання для розбудови незалежної Української держави.

Члени 88-го Відділу УНСоюзу

Передконвенційна Статутова Комісія збирає пропозиції до змін Статуту УНСоюзу

У приготуванні майбутньої Конвенції УНСоюзу призначено Передконвенційну Статутову Комісію для розгляду отриманих пропозицій до змін чинного Статуту УНСоюзу. Ця комісія, у склад якої входять Микола Дяківський, Ігор Гайда, Оксана Лопатинська, Тарас Шмаґала мол. і Славко Тисяк, зустрілася 18 лютого 2006 р. у приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу для розгляду пропозицій, які отримано до цього часу.

Під цю пору Передконвенційна Статутова Комісія погодилася представити наступні пропоновані статутові зміни Конвенційній Статутовій Комісії УНСоюзу:

а) Скасувати позицію Директора для Канади, і таким чином Екзекутивний Комітет зменшиться з шести до п'яти членів.

б) Зменшити число радних з одинадцяти до сімох осіб.

Передконвенційна Статутова Комісія визначила, що обидві зміни заслуговують на рекомендації з огляду на зменшене число членства УНСоюзу та нагоду заощадження видатків зменшенням числа осіб Головного уряду.

Ці зміни, разом з іншими, які можуть бути представлені членству УНСоюзу, будуть розглянуті 36-ою Конвенцією УНСоюзу.

Пропоновані зміни до Статуту УНСоюзу для розгляду прошу надсилати до Президента УНСоюзу Стефана Качарая, Головна канцелярія УНСоюзу (електронна адреса: Kaczaraj@unamember.com) або до Тараса Шмаґали мол. (електронна адреса: Szmagala@yahoo.com.).

Ваші коментарі та пропозиції вітаємо і підтримуємо!

Тарас Шмаґала мол.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбувся 52-ий баль Товариства інженерів

Зліва: Христофор Ризанов, Адріяна Лесюк, Олександер Драбик, Лариса Волощук, Адріяна Федорійчук, Андрій Зварич, Наталка Караман і Андрій Шереньґа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 18 лютого у приміщенні готелю „Парк Гаєт" відбувся традиційний – вже 52-ий – баль інженерів Філядельфійського відділу Товариства українських інженерів Америки (ТУІА).

Цьогорічний баль складався з трьох частин – презентації дебютанток, бенкету і танцювальної забави при звуках оркестри „Луна".

Д-р Петро Гевка, голова Філядельфійського відділу ТУІА, відкриваючи баль, привітав присутніх гостей.

По бенкеті почалася презентація дебютанток і їх супроводів. Ними були (в дужках подаємо супровід): Лариса Волощук (Олександер Драбик), Наталка Марія Караман (Андрій Шереньґа), Адріяна Тереса Лесюк (Христофор Ризанов) і Адріана Текля Федорійчук (Андрій Зварич). Членами дебютового комітету були Ніля Павлюк і Марійка Циган.

Д-р Петро Гевка привітав дебютанток і представив їх присутнім. Допоміг у приготуванні дебютанток Марко Чума. Петро Гевка вітав кожну дебютантку особисто і декорував їх стрічкою при допомозі своєї дружини Орисі Гевки.

Після закінчення презентації почалася танцювальна забава, яка тривала до другої години ранку. Танцювальну забаву започаткували дебютантки зі своїми супроводами та з батьками. Під час перерви зі словом привіту виступили Андрій Вовк, голова Головної управи ТУІА і Олександер Александрович, міністер-радник і заступник Посла України в США.

Методий Борецький

Лемківська організація підтримує Колюмбійську бібліотеку

НЮ-ЙОРК. – 8 лютого представники Фундації дослідження Лемківщини відвідали Колюмбійський університет, щоб пожертвувати різноманітні друковані видання з українсько-лемківської тематики на поповнення бібліотеки українських студій.

„Ми вирішили подарувати ці книги Колюмбійському університету для підтримки його Програми українських студій, що націлена на придбання, вивчення та зберігання українських книг та матеріялів. Наше мета – аби ця українсько-лемківська література в Колюмбійській бібліотеці стала доступною для студентів та всіх бажаючих", – говориться у заяві Фундації, котру представляли її голова Стефан Гованський та члени Василь Панчак і Стефан Малиняк.

Слов'янські колекції та архівні збірки бібліотеки Колюмбійського університету мають неабияку інтернаціональну вартість, володіючи матеріялами, часто рідкісними навіть на їх батьківщині. Університетські слов'янські колекції відомі своєю обширністю і представляють важливу частину інтелектуальної спадщини слов'янського світу за останні 150 років.

Організації та приватні особи, котрі бажають внести свій вклад до колумбійських збірок, публікаціями, зв'язаними з Україною, можуть робити це через Програму українських студій.

Серед унікальних публікацій, подарованих Фундацією, „Акція 'Вісла": документи Євгена Місила, колекція рідкісних україномовних матеріялів про насильне переселення українців у Польщі, а також недавно опублікований словник Лемківських діялектів відійшовшого недавно Петра Пиртея – один з лише кількох існуючих українсько-лемківських словників.

Зліва: Василь Панчак, д-р Дейвид Маґер, Діяна Гованська (сидить) проф. Франк Сисин, Стефан Малиняк, Стефан Гованський, Яред Інґерсол.

Дари прийняли д-р Дейвид Маґер, Яред Інґерсол та Франк Сисин. „Українські студії зростають та розвиваються в Колюмбії і бібліотеки намагаються не відставати від нових вимог зростаючої програми. Література про лемків та інші реґіональні та етнічні меншини в Україні є дуже важливою для розуміння її цілісного культурного спадку, хоча таку літературу і тяжко збирати. Ми з дорогою душею приймаємо дарунок цих незвичайних та цінних матеріялів, значення котрого у збагаченні пошукової бази для науковців сьогодні та у майбутньому трудно переоцінити, – відмітив Я. Інґерсол.

Фундація дослідження Лемківщини – неприбуткова організація, що підтримує вивчення та дослідження історії, літератури, мистецтва та традицій українських лемків.

Завдання Фундації – допомога студентам, що займаються дослідженням України – Лемківщини; співпраця та взаємообмін інформацією з відповідними навчальними та науковими закладами; а також спонзорування видання книг, журналів та інших друкованих матеріялів з цієї тематики. Фундація дослідження Лемківщини, завжди радо вітає нових членів, базує свої фонди на членських збірках, продажі публікацій, збиранні коштів на різноманітних заходах та індивідуальних дотаціях.

Про дотації до бібліотеки Українських студій у Колюмбійському університеті можна дізнаватися у Діяни Гованської, тел.: (212) 854-4697 або електронною поштою: ukrainianstu-dies@columbia.edu.

За інформацією про Фундацію дослідження Лемківщини дзвоніть Стефану Гованському: (203) 762-5912 або електронною поштою: howansky@optonline.net.

Діяна Гованська
(з англійської переклав Андрій Хомик).

Вшанували 20-річчя Чорнобильської трагедії

НЮ-ЙОРК

У двадцяту річницю Чорнобильської трагедії у Науковому Товаристві ім. Шевченка відбулася доповідь голови Товариства д-ра Лариси Онишкевич та співдоповідь д-ра Тамари Гундорової (Інститут літератури ім. Т. Шевченка НАНУ, Київ). Після Чорнобиля змінилася не тільки Україна, але й світ, змінилося також мистецтво та його функція. Власне, українська література в післячорнобильську добу змінила не лише свої питомі ознаки, а почала розмовляти з читачем мовою правди.

Українська поезія майже миттєво відреаґувала на чорнобильську трагедію (зокрема були поеми І. Драча. Б. Олійника, вірші Н. Білоцерківець, В. Герасим'юка, І. Римарука та ін.), висловлюючи Правду своєрідними архетипами. До речі, з уривків з поеми Білоцерківець „Травень" розпочалися доповіді в НТШ-А.

Про чорнобильські теми в поезії та прозі д-р Л. Онишкевич не раз писала у наукових та публіцистичних працях, а цього разу вона звернула увагу на жанр драми, який, зазвичай, глибше віддзеркалює важливі теми і душевні переживання спільноти у даний час.

Саме тому, тема Чорнобиля у драматичних творах Василя Барки „Зірка Полин" та Віктора Лисюка „Полин" становила предмет літературної аналізи у доповіді д-р Л. Онишкевич. На думку доповідачки, твори, які вона вибрала для аналізи, не поодинокі в українській літературі; у творі Василя Барки присутні сильні паралелі до біблійного тексту „Одкровення від св. Івана", в якому згадується „зірка полин", або рослина „чорнобиль". Натомість у драматичній поемі В. Лисюка виразно звучить заклик до „відкриття себе", покаяння і жаль за гріхи. Д-р Л. Онишкевич визначила і показала широкі інтертекстуальні, архетипні топоси, апокаліптичні візії, якими сповнені аналізовані тексти В. Барки і В.Лисюка.

Д-р Лариса Онишкевич
Фото: В. Лопух

Д-р Тамара Гундорова, котра видала книжку „Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн" (Київ. Критика, 2005), по суті, презентувала основні ідеї, які вона виклала у монографії. Д-р Т. Гундорова також схильна уважати, що післячорнобильська бібліотека в українській літературі має одночасно специфічні та особливі риси, котрі позначені постмодерністськими пошуками сучасної літератури.

Тема Чорнобиля - не тільки тема української літератури, але й нова точка відліку новітньої епохи.

Пресова група НТШ-А

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

Сумну дату 26 квітня – 20-річчя Чорнобильської катастрофи – відзначив відділ УККА з участю громади та управи міста. Голова відділу Зенко Галькович з головою відділу СУА Стейсі Сибі та Тамари Сибі підготували програму. Було розіслано повідомлення про це в усі місцеві американські органи преси. Парох о. Василь Путер з парафії св. Петра і Павла оголошував у церкві і заохочував парафіян взяти участь у відзначенні.

Громада зібралася 26 квітня в головній залі Ратуші, де посадник Джеремая Гілі прочитав проклямацію, проголошуючи тиждень пам'яти Чорнобиля від 23 до 30 квітня, і вручив проклямацію о. Василеві.

Наступним говорив голова відділу УККА Зенко Галькович, котрий розповів про відвідання Чорнобильської зони.

Цікаво говорив о. Василь Путера про релігійний аспект Чорнобильської аварії. Ніна Кобваснюк поділилася особистою трагедією з причини Чорнобиля, а саме її сестра померла на рака, викликаного радіяцією.

Були присутні урядовці міста Джерзі Ситі. Джін Фланелі повідомив, що він уже приготував прапор України на відзначення Дня її незалежности 24 серпня 2006 року.

Зенко Галькович

Зліва: урядовці міста Майкл Сотолано, Мері Спінело, посадник Джеремая Гілі, о. Василь Путер, Зенко Галькович. Фото: Дмитро Тхір

КЛІФТОН, Н. Дж.

Надвечір у затишному кутку біля будинку Міської ради м. Кліфтона понад 120 членів громади Кліфтон-Пасейк зібралося 27 квітня, щоб відзначити 20-ліття трагедії Чорнобиля. Під відкритим небом був відслужений Молебень за душі жертв цієї катастрофи. Вітаючи присутніх, член Міської ради Кліфтону Стефан Татаренко згадав, як члени його родини, які живуть в східних областях України, були викликані для гасіння вогнів реактора. Він підкреслив, що наслідки Чорнобиля – невиліковні хвороби, забруднення довкілля досі не були правильно досліджені і жодна родина в Україні не залишилася поза лихом цього вибуху.

Громадський діяч
Стефан Татаренко і радна
Кліфтону Глорія Колодзій

Почесним гостем вечора був заступник Постійного представника України при ООН Віктор Крижанівський. Він пригадав страх батьків у Києві, коли їм стало зрозуміло, що довкілля просякнуте радіяцією, і зізнався, що йому як синові дипломата (батько Володимир Крижанівський тоді працював в ООН в Ню-Йорку) легше вдалося вивезти дочку з Києва, ніж багатьом іншим. Але як усі інші, він довідався про катастрофу лише через кілька днів після вибуху, коли радіоктивна хмара перейшла над столицею.

Крім доповідачів, серед присутніх було немало членів Міської ради Кліфтону, включно з посадником Джеймс Анзалді, який прочитав проклямацію від міста Кліфтона. Організатором вечора був Відділ УККА Пасейк-Берґен кавнті.

І. Яросевич

Зліва: Ярослав Федун – голова кредитівки „Самопомочі" в Кліфтоні, Віктор Крижанівський, Джеймс Анзалді, Марія Дупляк – екзекутивний секретар управи УККА, Віталій Погрібний – другий секретар Постійного представництва України при ООН

Вшанували 20-річчя Чорнобильської трагедії

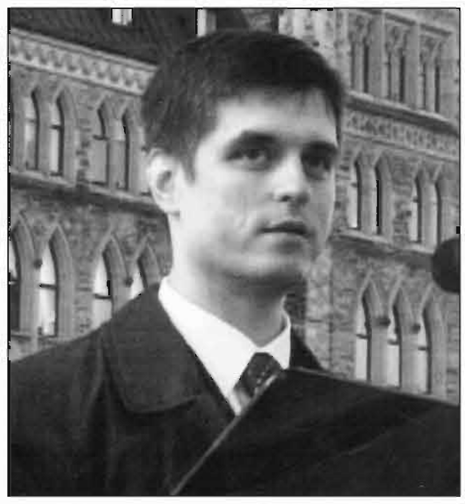
ОТАВА, Канада

Канадський фонд Допомоги дітям Чорнобиля під патронатом Конґресу українців Канади і Посольства України в Канаді розпочав підготування до відзначення цієї сумної дати ще при кінці минулого року.

13 квітня в авдиторії Національної бібліотеки й архівів відбулася доповідь проф. Марка Горбача з Йорк-університету про наслідки Чорнобильської трагедії і показ фільму з цієї теми. На вечорі була також презентація картини, яка виграла першу нагороду у мистецькому конкурсі середніх шкіл Отави. Цю символічну картину про наслідки Чорнобиля намалювала 15-річна китаянка Беті Лянґ. Вона з своїми батьками була присутня на вечорі, де їй вручено грамоту та чек на сто долярів.

Заступник посадника міста д-р А. Кусі-Аніян під час відзначення передав Проклямацію про оголошення 26 квітня Днем пам'яті Чорнобиля на руки голови організаційного комітету Юлії Войчишин . Це відзначення відбувалося 26 квітня на парляментській гірці між Вічним вогнем і Центральним бльоком парляменту. Запрошені були прем'єр-міністер Стевен Гарпер, провідники опозиції – лібералів Бил Ґреґем, Бльоку – Жил Дусет та Нової демократичної партії – Джек Лейтон, сенатори, парляментаристи, дипломати, українська і білоруська громади. Організовано, в одностроях, брала участь Пластова станиця та СУМ.

Програмою керував визначний канадський журналіст Віктор Малярек, який у вступному слові з'ясував трагічні наслідки вибуху в Чорнобилі та сучасні, часто протилежні, оцінки світових організацій, які не завжди керуються добрими намірами, віддаючи перевагу інтересам ядерної індустрії.

Промовляють Вадим Пристайко (зліва) і Борис Вжесневський

Міністер довкілля Рона Амброз, яка представляла прем'єр-міністра Гарпера та уряд Канади, поінформувала присутніх, що міністер закордонних справ Пітер Макей 25 квітня оголосив у парляменті про 8 мільйонів долярів додаткової допомоги, що становить загальну суму надану дотепер Україні на потреби Чорнобиля 66.2 млн. дол.

Від Посольства України виступив Вадим Пристайко, який висловив подяку Канаді за допомогу і признання Канадському фондові допомоги дітям Чорнобиля за працю в Україні.

Президент Конґресу українців Канади Орися Сушко наголосила велику потребу допомоги Україні. Від імені Ліберальної партії говорив Борис Вжесневський, наголошуючи на справі допомоги жертвам Чорнобиля. Промовляли політики і громадські діячі.

Брав участь у відзначенні також генеральний секретар Світового Конґресу українців Віктор Педенко з дружиною Галиною.

Після закінчення формальної частини пластуни роздали свічки і відбувся Молебень, що його відправили оо. Кирило Микитюк, Андрій Онуферко, Зенон Гентош, Ігор Охримчук. Співали чоловічий хор „Акорд" і дитячий хор школи ім. Лесі Українки, виступили 14 молодих танцюристок з групи „Світанок".

Ведучий проголосив хвилину мовчанки за жертви Чорнобиля – і в той час пролунало 20 ударів дзвону.

Відбулося прийняття у Посольстві України, на якому виступив чоловічий хор „Акорд" під диригентурою Олі Катрушенко. Віктор Малярек поділився своїми особистими враженнями про конференцію у Відні невдовзі після вибуху. Господар прийняття Вадим Пристайко розповів про свою юність в післячорнобильському Києві та подякував усім присутнім за їхній вклад у відзначення цього сумного 20-річчя.

Юлія Войчишин

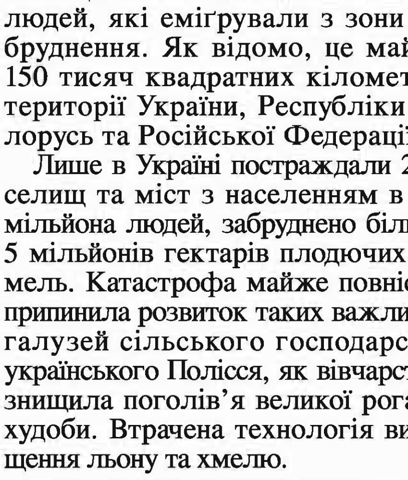

Заступник посадника Отави д-р А. Кусі-Аніян вручає проклямацію про День пам'яті Чорнобиля *Фото: С. Клосевич*

ТЕЛЬ-АВІВ, Ізраїль

В Ізраїлі постійно проживає більше тисячі ліквідаторів наслідків аварії на четвертому бльоці ЧАЕС та кілька тисяч людей, які еміґрували з зони забруднення. Як відомо, це майже 150 тисяч квадратних кілометрів території України, Республіки Білорусь та Російської Федерації.

Лише в Україні постраждали 2218 селищ та міст з населенням в 2.4 мільйона людей, забруднено більше 5 мільйонів гектарів плодючих земель. Катастрофа майже повністю припинила розвиток таких важливих галузей сільського господарства українського Полісся, як вівчарство, знищила поголів'я великої рогатої худоби. Втрачена технологія вирощення льону та хмелю.

Валерій Боровинський

За 20 років, що минули від тієї страшної трагедії, за даними міністерства охорони України, від опромінення померло майже 600 тисяч осіб, з них 7 тисяч дітей. Про це говорили учасники вечора пам'яті, який відбувся в Посольстві України в державі Ізраїль, ліквідатори та очевидці тих страшних днів, представники різних громадських організацій, журналісти, службовці посольства та консульського відділу.

Валерій Боровинський, голова Ізраїльської спілки постраждалих від атомної катастрофи, протягом місяця відповідав за знищення майна, яке залишилося в забрудненій зоні. В його компетенції було знищення всього того, що до 26 квітня 1986 року складало побут жителів міст Прип'ять та Чорнобиля. З ним я мала розмову.

– Що найбільше Вас вразило і запам'яталося?

– Як людина, я розумів, що всяка домашня техніка, меблі, килими, одяг, книги – це той цінний вантаж, який люди наживали важкою працею не один рік, а як спеціяліст я знав, що в кожній речі – тисячі шкідливих для життя елементів і все це потрібно було знищити. Найтяжче розлучалися жінки зі своїми хутрами, благали не різати на шматочки, щоб завантажити в в контейнери для знищення. Думаю, що і сьогодні людство ще в повній мірі не зрозуміло наслідків Чорнобильської аварії. Вони страшні, особливо психологічні. Люди, які безпосередньо були в зоні забруднення і, на щастя, залишилися жити, потребують постійної медичної і психологічної допомоги. Наша організація подає посильну допомогу ліквідаторам, які постійно проживають в Ізраїлі, однак цього замало. Думаю, слід на державному рівні двох країн вирішувати це питання.

Про це говорив і Посол України в державі Ізраїль Ігор Тимофеєв. Лихо Чорнобиля, яке пройшло через серця всіх українців, не обійшло родину Тимофеєвих. Серед тих, хто першим поїхав на ліквідацію наслідків атомного вибуху, був і Володимир Тимофеєв, батько Ігоря. Відомо, що всі ліквідатори мало що знали про радіоактивне випромінювання, спеціялісти мовчали, та й допомоги особливо було нічим. Респіратори та вода. Тому перші ліквідатори одержали значні дози опромінення. Володимир Тимофеєв довго хворів і помер від страшної діягнози, яку згодом знали навіть маленькі діти.

– Двадцять років минуло з дня катастрофи. Вчені знайшли нові методи лікування хворих, людство тепер більш компетентне в питаннях радіоактивного випромінення, світова спільнота, як може, допомагає Україні в утриманні Чорнобильської атомної станції і, нарешті, ми зрозуміли, що навіть мирний атом може бути небезпечним, може принести справжнє лихо. І для його розповсюдження кордонів не існує. Тому ми сьогодні згадуємо ті страшні дні, щоб вони ніколи не повторилися, вклоняємося пам'яті загиблих та померлих ліквідаторів, а мертві міста українського Полісся для мене найстрашніше з того, що коли небудь бачив. Постраждалих жителів Прип'яті розкидала доля та тодішній український уряд по всіх куточках України. Поблизу маленького, віддаленого від цивілізації села Ярешки на Київщині, через рік-два виросло нове селище. Офіційно воно називалося також Ярешки, але місцеве населення називало його „Чорнобиль" і обходило стороною. Згодом з'явилася і нова дорога поза селом. Так і живуть до цього часу: ярешківці і ...радіоактивні. І навіть смерть їх не об'єднала і не порозуміла. Виселених із зони забруднення хоронять окремо: на чорнобильському кладовищі. З кожним роком воно збільшується і збільшується і тепер зайняло майже все поле, на якому, ще в пору мого дитинства так рясно росли соняшники. Тепер там не типові для Київщини хрести, пам'ятники і прізвища. Мене це найбільше вражає, коли відвідую могили моїх родичів на сільському кладовищі.

Вечір пам'яті в Посольстві України закінчився хвилиною мовчання. А в єрусалимському храмі святого Миколая протоєрей Української православної церкви на святій землі о. Олександер відслужив Панахиду по жертвах найстрашнішої атомної катастрофи сучасності.

Світлана Глаз

Окружний з'їзд Союзу Українок Америки

ІРВІНҐТОН, Н. Дж. – 1 квітня представниці десятьох відділів СУА Округи Ню-Джерзі з'їхалися на загальні збори. Звітували голова, секретарки, касирка, референтки – організаційна, культурно-освітна, імпрезова, зв'язків, музейно-мистецька, суспільної опіки, стипендій і преси.

Після дискусії над звітами наради перервано на урочистість: Округа вшанувала присутніх на залі почесну членку СУА Софію Андрушків (99 років) та почесну голову Округи Дору Рак (96 років). Голова Округи Катерина Володюк вручила їм грамоти і китиці квітів. Всі присутні були зворушені до сліз. Також відзначено Параскевію Лацко (96 років) за довголітню працю в 28-му відділі і вручено їй китицю квітів.

Округа має багато відданих і працьовитих членок, між ними Іванну Мартинець та Ліду Крамарчук, яким висловлено подяку. Присутні привітали голову Округи Катрусю Володюк і подякували їй за великий вклад праці.

Від Головної управи були присутні на зборах Оксана Фаріон, перша заступниця голови СУА, і Христя Швед, виховна референтка при Головній управі, які промовляли на з'їзді. Потім звітували поодинокі відділи. Праця їхня була дуже різноманітна – підтримка Українського музею в Ню-Йорку, влаштування різних імпрез, вечорів, висилання пачок в Україну і Бразилію, відвідування старших та немічних, інформування чужинців про Україну у формі вечорів, висвітлення фільмів, закуплення книжок до бібліотек та різні форми заробітків, щоб поодинокі відділи могли допомагати стипендистам, яких майже всі відділи спонзорують, та висилати допомогу в Україну.

Нововибрана голова К. Володюк подякувала присутнім за довір'я і побажала всім дальших успіхів у їхній корисній праці.

О. К-ин

На загальних зборах Округи СУА Ню-Джерзі (сидять зліва): О. Фаріон, І. Ратич, О. Мельничук, Д. Рак, С. Андрушків, К. Володюк, І. Мартинець. Стоять членки управи Округи та представниці відділів.

Запрошуємо на виставку

ДІТРОЙТ. – Українська громада привітала відомих мистців з України, академіків живопису Юрія і Костянтина Савченків, які представляють нові праці в Ґалерії ЕКО в Мишиґені, малюючи краєвиди рідної України.

Теми їх творів – пейзаж, портрет, натюрморт. Художники бачать красу осіннього життя, зимову велич, чар української мазаної хатки під солом'яною стріхою, польові квіти у безмежному морі людської долі, добробут сільського трудяря. Людини майже немає у живописних творах, але її присутність відчувається всюди. Всі бажаючі можуть відвідати виставку від 21 травня до 21 червня в Ґалерії ЕКО у Ворені, Миш. Тел.: (596) 755-3535.

Л. Колодчин

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

6. Книга Буття (12:1-9, 13, 2-18): покликання Аврама

З роду Сима, сина Ноєвого, походять сини Тераха – Аврам, Нахор і Гаран. Останній помер рано і залишив сина на ім'я Лот. Коли Аврам одружився з Сарою, Терах разом з ним, Сарою і Лотом переселився з Уру Халдейського до Харану, де й помер. Було вже Аврамові 85 років, коли покликав його Господь, щоб показати йому і Лотові Край обіцяний – Палестину. Тоді Аврам збудував жертівника і став вшановувати Єдиного Бога. Та до оселення в Палестині було ще далеко. Голод привів Аврама з Сарою і Лотом до Єгипту, потім - до Негеву, де чоловіки розділили отару і худобу. Лот рушив на схід, за річку Йордан, Аврам оселився в землі ханаанській. І саме тут Бог дав обітницю Аврамові, що його рід володітиме усією землею ханаанською. Високу вимогу поставив Бог при цьому: „Вийди з землі твоєї, з дому батька свого". Відтепер Аврам, з роду якого за тілом походить Христос, визнав за батька Бога, прилучився до Божої родини.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі служби щонеділі - о 10:30 ранку і о 6-ій вечора, а також щосереди - о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії - для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2200 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел. (908) 591-0800.

Selfreliance
VISA
Навіщо викидати гроші на високі кредитні відсотки?
Переведіть високовідсоткові баланси Ваших кредитних карток на значно нижчі кредитні відсотки у "Самопомочі"!
Завітавши на нашу веб-сторінку Ви зможете віддрукувати аплікацію на VISA картку Кредитівки!
Selfreliance.Com
Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка
НЕХАЙ ВАШІ ГРОШІ ПРАЦЮЮТЬ ДЛЯ ВАС!
Full Financial Services
NCUA
VISA картки "Самопомочі" - для дійсних та нових членів Кредитівки.
Умови можуть змінюватися без попередження. Після схвалення Вашої аплікації, Ви отримаєте VISA картку "Самопомочі".
За найновішою інформацією - телефонуйте до нас!
Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union
2332 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 773-328-7500
EQUAL HOUSING LENDER

Добрі новини з УВУ

МЮНХЕН. – Український Вільний Університет подав нові яскраві докази своєї живучости і своєї важливої і дотепер не вичерпаної ролі в українському науковому та культурному житті. Двоє членів Професорської колеґії УВУ удостоєні високої Шевченківської нагороди: теоретик літератури проф. Ігор Качуровський – за монументальну працю „Променисті сильвети", декан Україністичного факультету УВУ проф. Анатолій Погрібний – за збірки есеїв „По зачарованому колу століть", „Раз ми є, то де?" і „Поклик дужого чину".

В УВУ триває процес втілення наукових досліджень у конкретні видання. У 2003 році було видано „Напрями української культури" та „Естетику" відомого нашого філософа і культуролога Івана Мірчука, в 2004 році – перше двомовне, німецько-українське, видання „Пролеґоменів" Імануїла Канта, а цієї весни видавництво університету подарувало студентам і науковцям „Вступ до філософії", що складається з п'яти окремих праць проф. Івана Мірчука.

Наступним томом будуть „Філософські студії" І. Мірчука, вони міститимуть 14 україномовних розвідок визначного українського мислителя XX сторіччя.

Якраз тепер науковець молодшого покоління Роман Яремко закінчив опрацьовувати бібліографію видань УВУ від 1921-го до 2006 року. Вона нараховуватиме 607 позицій українською, німецькою, англійською та французькою мовами і піде до друкарні з кінцем цього академічного року.

Пресове бюро УВУ

Свячене на Оселі ОДВУ ім. Олега Ольжича

ЛІГАЙТОН, Па. – 30 квітня на оселі ОДВУ ім. О. Ольжича відбувся спільний Великодній обід „Свячене". В просторій залі зібралося багато учасників, а серед залі був кошик з традиційною паскою та іншими Великодніми стравами.

Голова оселі Олександер Процюк привітав гостей. Пролунало милозвучне „Христос Воскрес!". Уляна Процюк пояснила суть Великодних звичаїв. Серед гостей було значне число не українців, які цікавляться українським буттям. На закінчення був виступ школи танців при Українському гуцульському товаристві „Черемош". Всі танцюристи, діти з України, виступили в чудовій гуцульській ноші, а їхнє взірцеве виконання публіка прийняла оплесками.

Голова „Черемошу" Михайло Луців виступив з коротким поясненням про гуцульську ношу та танці, яких вчить Уляна Луців.

Богдан Пастушак

Ксеня Гентиш – „Міс Союзівка-2006"

У ч. 19 „Свобода" вмістила фоторепортаж про перемогу Ксені Гентиш на конкурсі „Міс Союзівка-2006", який відбувся в серпні минулого року. Саме ця обставина і деяка затримка з наданням матеріялу редакції викликала помилку в газеті – Ксеня Гентиш була названа „Міс Союзівкою-2005".

За цю неточність щиро перепрошуємо!

„У діяннях гетьманів – історія, слава і державна велич України“

Д-р Юрій Савчук під час доповіді в УВАН.

НЮ-ЙОРК. – 2 квітня в Українській Вільній Академії Наук д-р Юрій Савчук виголосив доповідь на тему „З історії української національної символіки: Козацьке прапорництво XVII-XVIII століть (військова традиція та національні риси)“ і репрезентував книжку-альбом „Гетьманські клейноди та особисті речі Богдана Хмельницького з музеїв Европи. До речі, Ю. Савчук є стипендіятом УВАН у США, конкурсним стипендіятом Президента Національної Академії Наук України, а також стипендіятом заснованої ще у XIX ст. і відновленої в Третій Речі Посполитій Каси (фонду) підтримки науки ім. Юзефа М'яновського. Кожен народ має реліквії, які позначають найважливіші етапи його історії й державно-політичного життя. Для українського народу такими реліквіями є клейноди і пам'ятні речі, які належали українським гетьманам та Війську Запорозькому. Є вони тим цементом, що скріплює віковічну історію держави. Саме Гетьманщина була тією добою, коли клейноди плекалися й посідали поважне місце в культурному й політичному житті української нації, сповнювали функції чинних атрибутів влади. Та внаслідок певних історичних обставин козацькі клейноди розпорошилися по всьому світу. Деякі було втрачено у визвольних козацьких змаганнях впродовж XVII-XVIII століть. Адже бойові реліквії, які належали усьому Славному Війську Запорозькому, ворог міг здобути лише після загибелі їх оборонців. То були військові, курінні полкові та сотенні корогви, бунчуки, литаври. Походження цих клейнодів різноманітне. Головні з них передавалися старшинською елітою у спадок разом з переданням влади, частина поновлювалася козацькими достойниками, частина була дарунком запорожцям як відзнака їхньої бойової слави під час найму сусідніми державами і союзниками; нарешті, частина була здобута як військові трофеї. Останні, за рідким винятком, не використовувалася як клейноди в справжньому розумінні цього слова, а лише як декорація церемоній, як колекція прапорів, здобутих у боях.

Отже, клейноди були головною ознакою влади у Війську Запорозькому . Саме слово походить з німецької мови, – клейнод означає „художньо виконана коштовна невелика річ“ (klein – малий). Але з часом в українській мові це значення закріпилося за предметами, що набули значення атрибутів і символів влади. Відтак до клейнод у Гетьманській державі належали **прапор, бунчук, булава.** Чільним клейнодом в козацькому війську була **корогва (прапор).** А символом найвищої посади – булава. До клейнод належать також печатки славного Війська Запорозького та козацькі гармати.

Хоча історичні умови життя на Україні спричинилися до того, що ця спадщина розпорошилася далеко по світах, частково загинула, і таким чином втратили своє призначення, та всі зусилля ворогів поховати навіки козацькі святині, не вдалися. Намагання розпорошити їх між російськими і польськими реліквіями, закрити в сховках і запасниках колекцій і музеїв зустрілися, з одного боку, з відпорною силою, що незмінно жила серед українського народу, а з другого – з об'єктивною думкою учених-чужинців, які виразно відзначували місце цих клейнодів саме у тих колекціях і музеях, куди вони потрапили. Зрештою, майже 400 років бездержавности осіли порохом на святині-клейноди, часто-густо стерши сліди їхнього існування. І от у роки нашої незалежности молодий учений-історик береться за нелегку справу пошуку українських святинь і повернення їх у нашу історичну пам'ять.

Сьогодні д-р Юрій Савчук (старший науковий співробітник Інституту історії України НАНУ, автор низки досліджень з української геральдики, співавтор проєкту Великого Державного Герба України) – єдиний в Україні фахівець у галузі козацького прапорництва і гетьманських клейнодів. Понад 10 років вчений заповзято веде пошук козацьких, зокрема гетьманських, клейнодів (прапорів, булав, печаток), розпорошених по світах, з'ясовує їх історичну долю, підкреслює особливу ролю і вагу у формуванні державної традиції Козацької нації.

У 2002 р. наукові дослідження Юрія Савчука лягли в основу концепції маштабної міжнародної виставки „Гетьманські клейноди і особисті речі Богдана Хмельницького з музеїв Европи“, яка мала надзвичайне патріотичне значення і була представлена у ряді міст України. Мета цьогорічного приїзду д-ра Ю. Савчука – дальший пошук національних святинь, а саме - клейнодів і особистих речей гетьмана Івана Мазепи і Кирила Розумовського.

(Закінчення на стор. 17)

„У діяннях...

(Закінчення зі стор. 16)

Доповідь, виголошена д-ром Юрієм Савчуком в УВАН, є лише тезисним викладом його ґрунтовного могографічного дослідження про прапори Війська Запорозького. Варто зауважити, що це єдине в українській історіографії дослідження про козацьке прапорництво, яке, на жаль, через фінансові причини, досі не надруковане. Географія зберігання наших національних святинь охоплює музейні центри України, Польщі, Швеції та Росії. Зокрема в Ермітажі (Росія) колекція прапорів нараховує 6 тисяч одиниць збереження, у Військовому музеї у Стокгольмі (Швеція) зберігається 4 тисячі прапорів. В Україні всього ... 5 прапорів. Ці цифри засвідчують об'єм роботи, який лежить за плечима у Ю. Савчука. Адже для того, щоб віднайти, атрибутувати прапори славного Війська Запорозького, дослідник переглянув сотні музейних експонатів і тисячі архівних документів. Здебільшого власним коштом він добивається до усіх музеїв Европи, місяцями працює над архівами, щоб в результаті тривалої праці знайти загублений в історичній завірюсі національний скарб.

Серед віднайдених і описаних д-ром Ю. Савчуком прапорів особливе місце посідає прапор Богдана Хмельницького з колекції Військового музею у Стокгольмі. Належність пам'ятки саме Б. Хмельницькому підтверджують ініціяли гетьманського імені та абревіатура його титулу: „Б..Х Г..ЕК. МЛО.В..З." – Богдан Хмельницький Гетьман Єго Королівської Милости Війська Запорозького. Історична „біографія" унікальної пам'ятки, на думку дослідника, „має кілька виразних переваг у порівнянні з літописами інших речей козацького гетьмана. Хронологічно вона охоплює найтриваліший період, а фактологічно найповніша. Дослідження дозволяють встановити орієнтовний час виготовлення козацького клейноду – між 1640-им і 1651-им роками. Прапор утримує першість й щодо документальної фіксації: його перебуваня у Стокгольмі відоме з реєстру трофеїв шведських королів 1685 р. Аналіза різноманітних джерел дає змогу у вірогідний спосіб відтворити і обставини транспортування до Швеції, простежені та документально підтверджені прикладом міґрації інших козацьких прапорів Національно-визвольної війни".

Наукові студії над прапороми Війська Запорозького далеко не вичерпані. Як уважає науковець, „вони респондують чималим потенціялом. У перспективі належить здійснити деякі хемічні досліди, що можуть збагатити наші знання про складові компоненти фарб, тонкощі художнього ремесла, а гіпотетично – й осередок виготовлення. Непрочитаним залишається також зміст емблематичних композицій, що приховує певний символічний задум. Розкриття цієї таємниці дозволило б зазирнути крізь своєрідну призму символічних образів, які у середньовічній свідомості посідали особливе місце та відігравали далеко не другорядну ролю. Однак, вже сам факт виявлення прапорів Гетьманщини видається особливо важливим. Юрій Савчук подав у своїй доповіді ґрунтовну аналізу розвитку традиції прапорництва збройних сил Гетьманщини – від перших, дещо спрощених корогов поч. XVII ст. до коштовних прапорів кінця XVIII ст. – та проілюстрував свої спостереження великими кольоровими плякатами віднайдених ним прапорів. А також зробив спробу пояснити зображену на них символіку, зокрема, хрест - неодмінну ознаку військових прапорів не лише Козацького Війська. Цікавим видалося спостереження вченого над кольоровою гамою прапорів, що була досить різноманітною у XVII ст.та з перевагою золота і блакиті в другій пол. XVIII ст.

Книжка „Гетьманські клейноди та особисті речі Богдана Хмельницького з музеїв Европи" (всього 500 примірників), яку репрезентував д-р Юрій Савчук, виникла як підсумок багаторічних наукових пошуків українського ученого у музейних колекціях Европи і присвячена пам'яткам, які належали Б. Хмельницькому. Це – шапка, хрест, чаша, булава, дві чаші, нагай, шабля та прапор. Автор описую долю кожної реліквії, подає їх наукову та історичну значущість. Адже булава і прапор Гетьмана Війська Запорозького Богдана-Зіновія Хмельницького відігравали ролю символів володаря держави, що пробудив до повнокровного політичного життя, підвів з колін Україну. Історія примхливо розподілила ролі між усіма головними акторами тогочасної грандіозної історичної вистави: Києвом, Варшавою і Краковом, Стокгольмом і Москвою, немов на згадку, оригінальні декорації – особисті речі славетного Гетьмана. Коротке знайомство з ними, а через них – і з особою володаря, підтверджує слова Верґілія: „І речі мають свої душі, а долі людські хапають за серце".

Шапка Богдана Хмельницького зберігається у Національному музеї історії України (Київ)

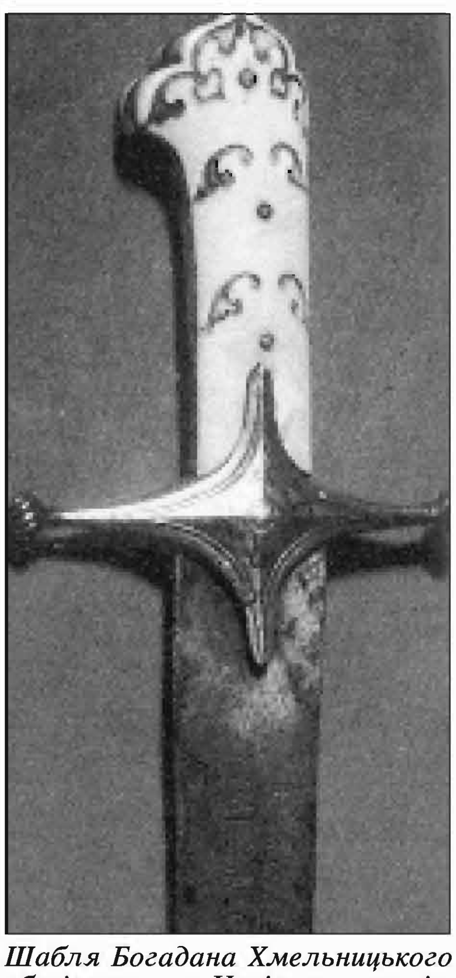
До речі, в Україні зберігається тільки шапка Б. Хмельницького – коштовна прикраса експозиції Національного музею історії України, яка потрапила сюди як дар Варвари Ханенко. Щоправда донедавна в Україні у Києво-Печерській лаврі зберігався золотий хрест на позолоченому седесі, піднесений гетьманом у дарунок цій християнській обителі. Ю. Савчукові вдалося віднайти згадку про нього в описі ризниці Успенського собору за 1751 р.

У 1922 р. разом з іншими церковними цінностями Києво-Печерської лаври, конфіскованими губернською комісією, хрест потрапив до Москви. Однак, після довгих переговорів із Всеукраїнською академією наук у 1923 р. його було повернуто Історичному музеєві. У 1933 р. дорогоцінний вклад гетьмана Б. Хмельницького у Лаврську скарбницю знову вивезено до Росії. На жаль, подальшу долю реліквії з'ясувати не вдалося.

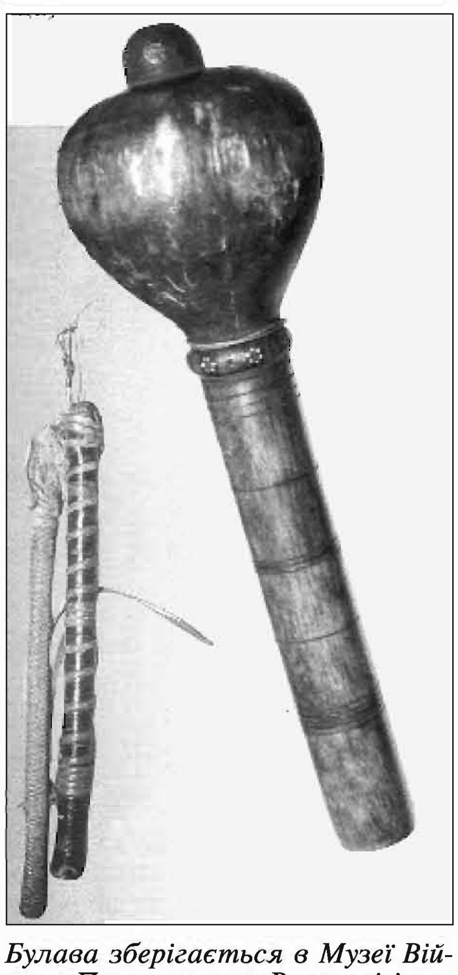
Та найбільше предметів, які історична традиція єднає з ім'ям гетьмана України, дослідник віднайшов у музеях Польщі. Зокрема найбагатшою на клейноди Б. Хмельницького виявилася Фундація кн. Чарторийських у Кракові), де зберігаються нагай, шабля і два кубки Гетьмана.

Безсумнівно, що дослідження Юрія Савчука належать до тих рідкісних видань, яке несе у собі знак єдности історичних епох, розірваних віками неволі, і зобов'язують кожного на світі українця любити свій народ і з любов'ю працювати для нього. І що найголовніше – зміцнює почуття національної самоповаги.

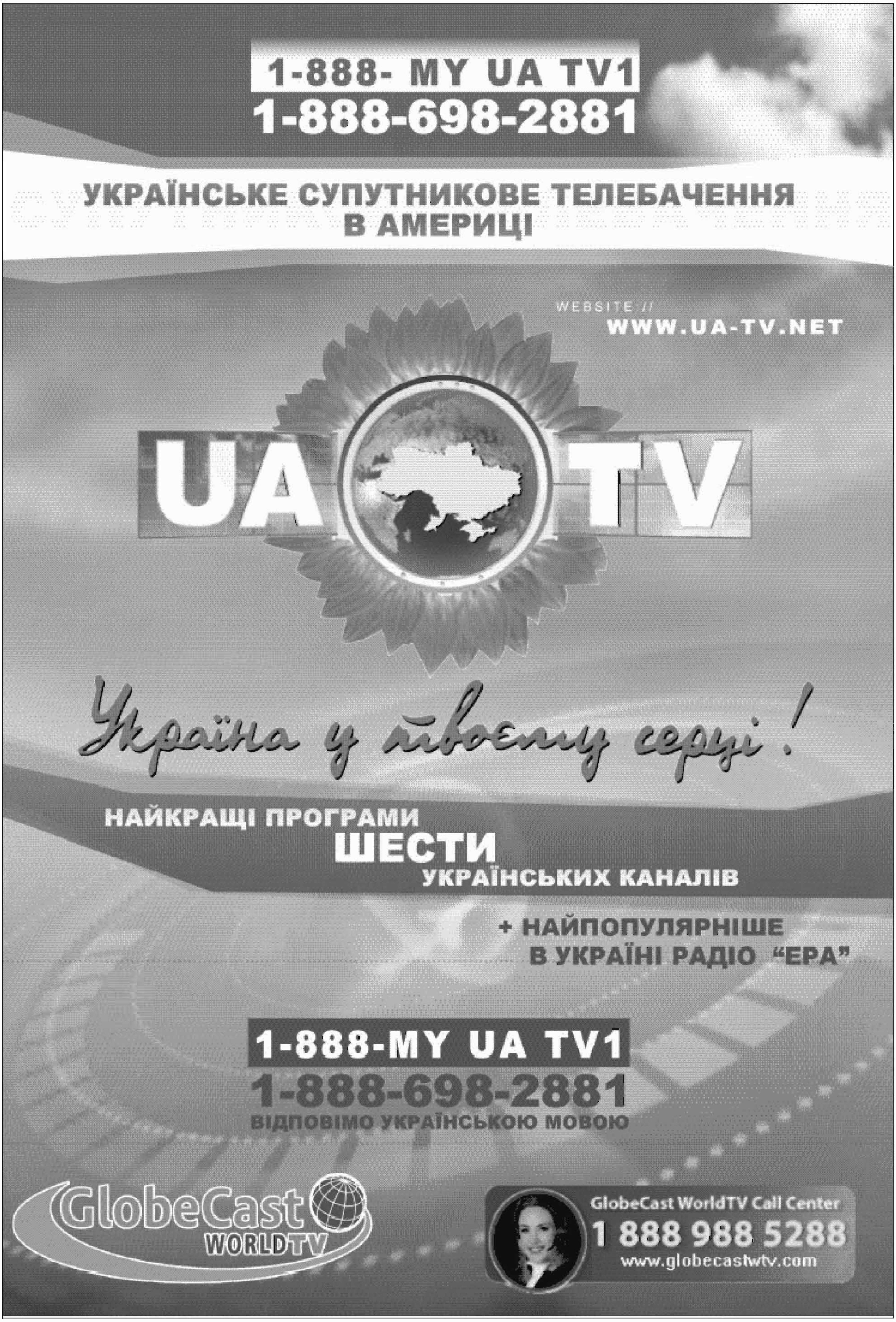
Тамара Скрипка

Шабля Богадана Хмельницького зберігається у Національному історико-культурному заповіднику „Переяслав-Хмельницький".

Булава зберігається в Музеї Війська Польського у Варшаві і нагай – в Національному музеї у Кракові.

1-888- MY UA TV1
1-888-698-2881
УКРАЇНСЬКЕ СУПУТНИКОВЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ В АМЕРИЦІ
WEBSITE //
WWW.UA-TV.NET
UA TV
Україна у твоєму серці!
НАЙКРАЩІ ПРОГРАМИ
ШЕСТИ
УКРАЇНСЬКИХ КАНАЛІВ
+ НАЙПОПУЛЯРНІШЕ В УКРАЇНІ РАДІО "ЕРА"
1-888-MY UA TV1
1-888-698-2881
ВІДПОВІМО УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ
GlobeCast WORLDTV
GlobeCast WorldTV Call Center
1 888 988 5288
www.globecastwtv.com

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Руйнування Києва в 1941-43 роках: хто давав накази і хто виконував

У „Свободі" (ч. 5) було вміщено документальну фотохроніку про руйнування Києва в 1941 році. На цю публікацію відгукнувся наш читач Ігор Яременко з Каліфорнії, який у липні-вересні 1941 року був призначений молодшим лейтенантом до служби протиповітряного оповіщення і зв'язку в Києві, був свідком трагедії міста. В дні оборони Києва міг бачити багато, тому що доставляв пакети з наказами командування в підрозділи зенітної артилерії, прожекторів і протиповітряного загородження. Подаємо його спогади.

Вересень 1941 р. Німецький вояк допомагає киянам діставати воду з пожежного водозбірника біля Михайлівського монастиря.

Ще в 1940 році вищим чинам НКВД були надіслані повідомлення від агентів зовнішньої розвідки про підготування нападу німецького вермахту на СССР. Лаврентій Берія, який тоді очолював НКВД, наказав створити Особливу групу, котру очолив Павло Судоплатов. Він почав службу в „органах" ще в 1921 році, присланий туди з політвідділу 44-ої дивізії, штаб якої містився в Житомирі. В 1938 році він вчинив теракт проти Євгена Коновальця. В 1935-36 роках проникав у підпільні штаб-квартири ОУН в Німеччині, Австрії, Франції, Бельгії, Фінляндії і Естонії.

Метою створення Особливої групи була організація аґентурної, розвідувальної, диверсійної і партизанської роботи в тилу супротивника, зокрема залишення чекістської аґентури в районах загрози окупації, знищення промислових та інших важливих об'єктів при відступі Червоної Армії. До цієї групи мали увійти політеміґранти Комінтерну, чекісти з окупованих районів (при чому ті, яких не знали місцеві мешканці), актив спортових товариств, старі більшовики-пенсіонери, комсомольський актив.

Особлива група восени 1941 року була реорганізована у 2-ій відділ НКВД, а в 1942 році стала Четвертим спеціяльним відділом, який займався розробленням різної підривної техніки і підлягав НКВД, а не війську. Вербували туди молодих співпрацівників після закінчення вищих шкіл ще з 1940 року, переважно в Москві. Початок війни і швидке просування німецької армії на схід, особливо поза лінію кордону 1939 року, прискорили досить хаотичне формування груп в загрожених районах. Вишкіл, засоби підривання не були вдосконалені, і тому при швидкому відступі військ ці групи займалися переважно підпалами. Так сталося в Житомирі. Перед вступом передових німецьких частин 9 липня встигли підпалити будинки міського, районного і обласного комітетів, а міська рада, штаб дивізії, комітети комсомолу не постраждали. Сам будинок НКВД на вулиці Миколаєвській також залишився.

В Києві ситуація була іншою. Вже 5 липня ЦК КП(б)У прийняв рішення про створення підпілля і партизанських загонів. 29 червня прийнято рішення про будівництво оборонних смуг на підступах до Києва. Ще в 1930-их роках був побудований Київський укріплений район, що складався з однієї лінії довготривалих вогневих точок для кулеметних підрозділів, але протитанкових і протипіхотних загород не було. В короткий час було організовано три лінії оборони. В місті, згідно з пляном, цілі квартали і окремі будинки були призначені на опорні пункти. На вулицях були встановлені протитанкові надовби, а на площах і перехрестях вулиць – барикади з бійницями для кулеметів і гармат. Охороняв державні установи 4-ий мотострілецький полк НКВД.

Головнокомандувачем військ Південно-Західнього фронту був маршал С. Будьонний – колишній вахмістер царської кавалерії. Після оточення війська Військова рада Південно-Західнього напряму з ініціятиви М. Хрущова самостійно прийняла рішення про залишення Києва. 16 вересня рішення було передане командувачу Південно-Західнього фронту генерал-полковникові М. Кирпоносові. Оскільки це суперечило указам Сталіна, то Кирпонос запитав Ставку, і 17 вересня маршал Шапошніков від імени Ставки дозволив залишити Київ. Але час для організованого відходу був загублений. Через перерви у зв'язку наказ не був доведений до всіх частин. Але Особлива група діяла протягом 83 днів битви за Київ і після відступу Червоної армії.

Ще в липні-серпні 1941 року було зформовано 37 підпільних диверсійних груп (керівник штабу – В. Кудряшов з Київського паротяговагонного заводу). В результаті дій цих груп були знищені Хрещатик і суміжні вулиці Енгельса, К. Маркса, Свердлова та інші, будинок цирку, театр Червоної Армії, консерваторія, театральний інститут, поштамт, театр юного глядача, частинно – Київський університет, Академія Наук та інші. В листопаді пішов у повітря Успенський собор, пам'ятка XI століття.

Німці у відповідь 2 листопада розстріляли 300 жителів за підпали і саботаж, 29 листопада розстріляли 400 осіб за саботаж на лініях зв'язку (телефон, телеграф, кабель). Це не припинило діяльности груп. Вже в червні 1943 року в Києві і Київській області діяло 136 підпільних партійно-комсомольських організацій, 54 партизанські загони і 30 диверсійно-підривних груп.

Однією з них командував Михайло Філоненко. Війну він починав лейтенантом і служив у 4-му управлінні НКВД, яке займалося розвідкою і диверсійно-терористичними діями в тилу німців. В окупованому Києві командував розвідно-диверсійною групою. В 1943 році проводив розвідку на правому березі Дніпра для визначення оптимальних дільниць форсування річки передовими частинами. Ця операція коштувала великих жертв, тому що високий правий берег секторами обстрілу покривав поверхню води і підходи на лівому березі. Крім того, переплавні засоби були або мінімальні, або й зовсім ніякі. Наказ був вживати індивідуальні підсобні плавзасоби, тобто все, що трималося на воді – дошки, одяг і тому подібне. Але ж треба було не замочити набої і зброю. Води Дніпра стали червоними від крови вояків – батьків, синів, братів і навіть онуків...

Після війни М. Філоненко і його дружина були розвідниками – нелеґалами у більшості країн Південної Америки, де створили розгалужену сітку аґентів. Після повернення „на родіну" жили майже забуті. Філоненко помер в 1982 році, а його дружина – в 1998-му.

Висновки: протягом всієї історії Російської імперії (царської і радянської) політика „спаленої землі" була протидією влади на неспроможність захистити народи і територію від ворога зовнішнього і внутрішнього. Система проведення цієї політики була базована на автократичній формі влади – погрози і помста для місцевих і купівля послуг найманців. Результати цієї політики мусять служити пересторогою майбутнім поколінням.

Жовтень 1941 р. Залишки совєтських барикад біля залізничного двірця.

Вересень 1941 р. Кияни розбирають барикаду поблизу Хрещатика.
Усі світлини з книги Д. Малакова „Київ. 1939–1945".

Українські зустрічі в Еспанії

Почесний професор Острозької академії Леонід Якобчук постійно живе в Ню-Джерзі, але кожного року виїздить в Україну, де читає в університетах лекції з християнської етики, біблійних основ культури, антропології. Нинішнього року йому випав незвичний маршрут - до українських заробітчан в Еспанії і Португалії. Про цю місійну подорож він розповів редакторові „Свободи" Левкові Хмельковському.

В еспанській столиці

– Один з моїх учнів – Віктор Северців – опинився на заробітках в Еспанії, в Севільї, де виявив багато українців. Він запросив мене приїхати, а я звернувся з такою ж пропозицією до пасторів Євангельської церкви Павла Ходневича і Джорджа Давидюка. З нами був також Всеволод Сенчук зі штату Вашінгтон.

Першою зупинкою був Мадрид, звідки ми виїхали до Севільї. В Еспанії за побіжними підрахунками перебуває на заробітках понад 20 тисяч українців. Серед них Лілія Фоміна. В Еспанії вона вже п'ять років. Чоловік Лілії працює на польових роботах. У них є трійко дітей – Квітослава, Надія, а Мануель народився уже в Еспанії. Лілія згуртувала групу жінок і почала з ними співати духовних пісень в міському парку Марії Кристини. Нам роповідали, що багатьох зачарували щирість і доброзичливість Лілії та її подруг, незмінно гарний, соняшний настрій. Згодом їх запросили до місцевої церкви, надали приміщення для зібрань. Приходили переважно люди, які за комуністичної влади в Україні виросли поза церквою. Тепер перед ними відкрилося молитовне спілкування з Христом. Досить швидко ця група зросла до 30 осіб.

В Севільї нас радо зустріли земляки. Складність зустрічей була в тому, що наші заробітчани не мають регулярного відпочинку в неділю, їм треба було просити дозволу на відвідання наших зібрань. Українки переважно доглядають дітей, хворих, людей старшого віку. Але вони просили вільного часу і їм таку можливість надавали. Заслужена артистка України Ніна Зарудна, яку доля завела у ті краї, пообіцяла у наступний наш приїзд зібрати велику групу слухачів в Українському домі міста.

Після Севільї ми були в Мадриді, а також (на жаль, лише один день) в Португалії.

В Мадриді діє Українська євангельська церква, у якій пастором молодий львів'янин. Там збирається близько 70 осіб. Як і в Севільї, українці в Мадриді приходять до центрального парку для спілкування, обміну новинами з батьківщини. Серед цієї громади немає жодного поділу за конфесіями, усіх єднає спільна доля, однакові клопоти.

Чарівна архітектура еспанських міст

Співають пастори Джордж Давидюк і Павло Ходневич

РІЧНА ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНА ПРОЩА НА ЦВИНТАРІ СВ. ДУХА

відбудеться

11 ЧЕРВНЯ 2006 Р.

Закликаємо всіх українців та їхні родини приїхати в благословенний український куточок в Америці, щоби занести наші спільні благання перед Престіл Всевишнього і помолитися за душі спочилих у Бозі наших рідних і дорогих нашому серцю.

ПРОГРАМА 36-ої РІЧНИЦІ ПРОЩІ

10:00 год. ранку – Архиєрейська Божественна Літургія у новозбудованому храмі св. Ап. Андрея Первозванного, яку очолить Їх Високопреосвященство Єпископ Стемфордський Кир Павло Хомницький.

12:00 год. пол. – Парастас біля Головного Хреста.

1:00 год. по пол. – Панахида біля пам'ятника воїнам ОУН-УПА, а також біля пам'ятника українським воякам, які служили в американській армії.

1:15 год. по пол. – Панахиди на індивідуальних могилах.

Український Католицький Цвинтар Святого Духа був посвячений блаженної пам'яті Преосвященним Кир Йосифом Шмондюком, єпископом Стемфорду 22 листопада 1970 р., а в 1976 році був відкритий знаменитий шістдесят-футовий хрест-пам'ятник для мертвих і живих, витятий з білого італійського мармуру (Аполінарій Осадца, архітектор, проф. Уго Маццеї, скульптор).

У 1978 році в тіні хреста спочили тлінні останки Митрополита Шмондюка. У 1989 році в часі річної Прощі, Владика Кир Василь Лостен у супроводі численних священиків посвятив прекрасний пам'ятник відомим і невідомим борцям Воїнам поляглим за Волю України ОУН-УПА-УГВР і тому в секції № 2 відведено окремий куточок для ветеранів борців за вільну Україну.

Під час річної червневої Прощі 2004 року Преосвященним Владикою Василем Лостеном було відкрито і посвячено в секції № 3 пам'ятник Ветеранам Українцям-Американцям, які служили в американських військах.

о. Ярослав Костик,
Директор Українського Католицького Цвинтаря Святого Духа

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Оксана Герасименко відвідала Філіпіни

Зліва: Юджін Кастільо, Оксана Герасименко та Юрій Олійник

МАНІЛА, Філіпіни. – В квітні філіпінська публіка мала нагоду почути українську бандуру як сольний інструмент у Третьому концерті Юрія Олійника для бандури та симфонічної оркестри. Цей твір присвячений бандуристці Оксані Герасименко, яка вже грала світову прем'єру цього концерту в Сакраменто, Каліфорнія, в листопаді 2003 року. Диригент Юджін Кастільо провадив обидва концерти – в Сакраменто з симфонічною оркестрою „Камелія" і в Манілі з Філіпінським державним філармонічним оркестром.

Патришія Сміт, критик з газети „Sacramento Bee" писала, що Оксана виявилася віртуозом на своїй 65-струнній бандурі, яка є національним інструментом України. .

Концерт включає в оркестрі екзотичний ударний інструмент – великий ґонґ, який також називається „тем-тем". Вступ, який нагадує стародавню музику своїми паралельними квінтами та періодичними ударами ґонґу, переходить у бандурний пасаж, який веде слухача до першої теми, де струнні, поєднані з дерев'яними духовими інструментами, наводять бадьорий маршовий настрій. Напруження, яке проходить майже через цілий концерт, спричинене частими змінами тональностей, модуляціями, які, зрештою, характерні для музики Олійника. Друга, повільна частина, яка нагадує українські мотиви з імпресіоністичним супроводом, має дещо швидший епізод у середині. Остання частина – це токата у швидкому темпі, яка вимагає віртуозного виконання на бандурі. Тут також часто вживається ксилофон, який відсутній в інших концертах композитора. Поєднання звуків бандури, ґонґа та ксилофону зміцнює екзотичний характер концерту.

Публіка нагородила солістку, композитора і Філіпінську державну філармонічну оркестру тривалими оплесками.

Концерт в Манілі був продовженням проєкту, започаткованого Товариством збереження української спадщини, який вилився в потрійний культурний обмін між Україною, США і Філіпінами. Спонзорами цього проєкту були також Українська федеральна кредитна спілка, симфонічна оркестра „Камелія", Львівська симфонічна оркестра та Державна філіпінська філармонічна оркестра.

Оля Г. Олійник

Під час концерту

Концерт на 250-ліття генія музики

НЮ-ЙОРК. – Український Інститут Америки у серії „Музика в Інституті (МАТІ)" майже цілий сезон 2005–2006 року присвятив 250-літтю Вольфґанґа Амадея Моцарта, тож заключний концерт сезону, 6 травня, теж було присвячено Моцартові та його послідовникам, включно з його наймолодшим сином Францем Ксавером, якого його мама після смерти батька перейменувала на батькове ім'я Вольфґанґ Амадеус Моцарт-син. Ми будемо вживати його хресне ім'я – Франц Ксавер.

В програмі концерту представлено два жанри, у розвиток яких Моцарт вніс свій вклад, а саме: сонату й оперу, сполучивши характер двох музичних народів – вокальних італійців з нахилом до розради та інструменталістів-німців, які прагнуть до серйозної експресії. Його вплив відчутний до наших днів.

Концерт почався „Сонатою для фортепіяна і скрипки в Ес-дур", в якій скрипаль Чарльс Кесельмен використав свій красивий тон, який вправно підтримав пяніст Микола Сук добре збалянсованим звуком фортепіянової партії. Відбувся приємний діялог, що оживив музику Моцарта сяйвом, і з такою ж якістю пройшла повільна частина, а кінцевому рондо-фіналі виконавці надали грі особливого пожвавлення.

„Соната для фортепіяна на 4 руки" написана в 1772 році. Цей жанр Моцарт увів уже 1765 році для спільного музикування з старшою сестрою Нанерль, з якою вони концертували протягом 20 літ. У виконанні брала участь піяністка Катя Ґрінева, випускниця Московської музичної школи під еґідою Московської консерваторії та нюйоркської „Маннес Скул оф Мюзік". Виконання сонати було перлисто світле, а елеґантність позначалася прозорою артикуляцією.

Жанр опери було представлено Увертюрою до „Чарівної флейти" в переробці Александра Землінського з оркестрової партитури для фортепіяна на чотири руки. Піяністи М. Сук і К. Ґрінева присвятили увагу масонським елементам музики, яка переповнена містерійним числом „3". Тут виступають три дами, три хлопці, три святині і т. д. Сама увертюра починаються трьома тональними акордами „Ес-дур", що має три бемолі, а після увертюри звучать повторно три акорди, тим разом у домінанті. Увесь матеріял пливе у піяно переривaних сфорцатами на слабих частинах такту, тільки синкоповані такти, для відпруження, звучать у форте. Таке виконання може подолати тільки двоє майстрів клав'ятури.

Другою точкою з „Чарівної флейти" був дует Паміни й Папаґена, в якому говориться, що „всі чоловіки, які кохають, мають ніжні серця". Цю тему вибрав Бетовен для своїх „Варіяцій для чельо й фортепіяно". Партію чельо грала Наталія Хома. Єдину сольову точку Микола Сук віддав Каті Ґріневій. Це „Варіяції на українську пісню „У сусіда хата біла", скомпоновані Францом Ксавером, наймолодшим сином Моцарта, котрому один з його учителів – Антоніо Салієрі пророкував блискучу кар'єру, подібну до його батька. Він жив в Галичині, головно у Львові, 18 літ. Катя Ґрінева з великим почуттям відтворила інтимну лірику любовних епізодів твору. До її вершинного виконання нічого не можна додати.

Остання точка – це „Перше фортепіянове тріо" Моцартового учня Йогана Непомука Гумеля, у якого також вчився Франц Ксавер. Виконавцями були скрипаль Ч. Кесельмен, челістка Н. Хома з піяністом М. Суком. Тріо має багато оригінальних ідей, вписаних у приємну форму досвідченого композитора, і вказує на його знання інструментів та їх спроможностей. Фортепіяно тут є фаворизоване. Початкове алеґро – пристрасне своїм характером, знову ж андантe віддзеркалює чуттєву природу композитора та включає особливий ужиток челя, а фінал своїм темпом творить наочний ефект.

Скрипаль і челістка дуже ефективно відтворили свої партії, а піяніст був надзвичайно уважний до своїх співмузикантів та дуже чутливий до емоційних музичних зворотів і з незвичайною легкістю виконував чарівні мельодії, навіть коли їх лінія несподівано брала новий напрям.

Вдячна публіка щиро дякувала виконавцям за прекрасне виконання цікавої програми та бажала дирекrecord МАТІ Миколі Суку не менших успіхів у 18-му сезоні.

Богдан Марків

ПОДЯКА

Сердечно дякуємо нашим дітям Олесеві, Богданові й Галі та цілій нашій родині і друзям за велику несподіванку, яку вони нам зробили з нагоди 50-ліття нашого шлюбу.

Ми вдячні всім за участь в цім нашім родиннім святі, за побажання і теплі слова. Цей вечір залишиться у нашій пам'яті назавжди!

Дякуємо всім присутнім за подарунки, які призначуємо на добродійні цілі.

Український Музей в Ню-Йорку	$1,125.00
Фонд Дітям Чорнобиля	1,000.00
Фонд Катедр Українознавства в Гарварді	500.00
Пласт	500.00
Українська Католицька Освітня Фундація	450.00
УВАН	250.00
Разом	$3,825.00

Також, з нагоди нашого 50-ліття окремо складаємо 250.00 на Фонд Дітям Чорнобиля та 250.00 на Український Музей в Ню-Йорку.

ОКСАНА І БОГДАН КУЗИШИН

Нагорода Монсерат Кабал'є

КИЇВ. – „Свобода" в ч. 17 подала вістку про концерт в столичному палаці „Україна" світової слави співачки Монсерат Кабал'є і Народного артиста України Володимира Гришка. 20 квітня Президент України Віктор Ющенко нагородив Монсерат Кабал'є орденом княгині Ольги першого ступеня, який було вручено їй на сцені Національного палацу „Україна". Вище подаємо фото з цього вечора. *Фото: УНІАН*

Шукаємо коштів на розкопки літописного міста

Пошуки давньоруського міста Заритий (Зартий) давно не давали спокою історикам України та Росії, внаслідок чого припускали його розміщення то на українських, то на російських теренах. Але археолог Ю. Моргунов твердо дотримується версії, що давньоруське місто Заритий – це городище в урочищі Валки на околиці села Миколаївки Буринського району Сумської області на терені України. Сьогодні його версія вважається найбільш вірогідною, бо, починаючи з 1972 року, вчений керував Посульською археологічною експедицією, яка плідно досліджувала літописні міста Сумщини. На думку вченого, велика площа захищеної оборонними стінами території (140 метрів у діяметрі), потужність культурного шару, наявність різних знахідок періоду X–XI століть та значні розміри відкритих поселень відповідають усталеній археологічній уяві про літописний пункт.

Актові матеріяли, за гіпотезою Ю. Моргунова, датовані другою половиною XVI–XVII століттям, називаючи це укріплення „Юрієве городище на усть Куриці", зберегли ім'я турівського князя Юрія Ярославича, котрий володів Заритим 1159 року. Однак, на широковідомій мапі французького картографа Г. Боплана місто уже назване за ім'ям річки.

Згідно з висновком вченого, городище в Миколаївці сьогодні – це єдина пам'ятка, яка відповідає всім вимогам його ототожнення з літописним містом Заритим. Останнім часом висновок Ю. Моргунова про те, що Заритий знаходиться при впадінні Куриці почав поділяти і доктор історичних наук О. Сухобоков.

Особливо після того, як спільно зі своїм колегою з Інституту історії кандидатом історичних наук В. Зоценком минулого року оглянув археологічний об'єкт. Повернувшись до Києва, Олег Сухобоков сприяв складанню Інститутом археології НАН України для адміністрації Буринського району орієнтовного кошторису з розкопок Заритого, який складає понад 200 тисяч гривень. На жаль, сьогодні українська держава ще не може собі дозволити вкладати в археологію великі кошти.

З огляду на це, хотілося б звернутися до істориків з УВАН, КІУС, НТШ, УВУ, окремих добродіїв української діяспори, яким не байдужа вітчизняна історія, з проханням допомогти здійснити розкопки літописного давньоруського міста Заритий.

З приводу можливої допомоги можна звертатися до заступника голови Буринської районної державної адміністрації Миколи Дишковця за телефоном: (011–380) 5454-21532, або писати йому на адресу: Першотравнева площа, буд. 1, м. Буринь, Сумська область, 41700 UKRAINE.

Олександер Капітоненко,
голова Фундації ім. Д. Бурлюка,
Симферополь

„Український ведмідь“ – в Австрії

Леся Івасюк

ВІДЕНЬ, Австрія. – Вадима Комаренка в Австрії називають українським ведмедем. 28-річного гандболіста на зріст 1м 97см і вагою 100 кг важко назвати інакше. Лише Вадимові великі голубі очі пом'якшуть враження від його витренованого тіла з широкими плечима і сильними руками.

Провідний гравець Австрії з ручного м'яча (handboll) Вадим Комаренко народився в Києві. В останніх дев'яти іграх він забив 18 голів.

Вадим народився в Києві в простій робітничій сім'ї. Закінчив в Україні школу і училище. Змалечку відчував потяг до спорту: спочатку захоплювався футболом і плаванням, згодом відкрив для себе пристрасть до гандболу.

Зустріла я Вадима у Відні, де менеджер австрійської команди „Fivers“ п. Менцель запропонував йому контракт до травня цього року – з можливістю продовження, якщо команда виграє на чемпіонаті Австрії. А шанси такі є. „Fivers” – одна з найвідоміших в Австрії команд ліґи гандболу. Вона здобувала перемоги на реґіональних рівнях, тепер же експерти пророкують команді перемогу на чемпіонаті Австрії, а згодом, хто зна, і на европейському рівні.

Гандболом захоплюється приблизно третина населення Австрії. Для п. Менцеля, менеджера клубу „Fivers”, це не перешкода.

Він активно працює над майбутнім команди і одним з його найважливіших завдань є пошуки гравців, які б вивели команду на інтернаціональний рівень.

Уже роками ворота команди захищає українець Сергій Білик. Крім нього і Вадима, в команді багато гравців неавстрійського походження, в тому числі один литовець і численні представники колишньої Югославії. Гравці „Fivers“ добре співдіють і вже протягом довгого часу команда стоїть в таблиці на першому місці.

Великою мірою це заслуга і Вадима Комаренка: в останніх дев'яти іграх Вадим забив 18 голів. Наступні ігри відбудуться в рамках чемпіонату Австрії і, згідно з прогнозами експертів, виведуть команду на вищий рівень. На Вадима покладають великі надії, і він не боїться відповідальности. В розмові з ним запитую, з якими він труднощами зустрівся, починаючи життя за кордоном.

– Перші рази я приїжджав сюди сам, згодом взяв до себе свою дружину і трирічного сина Максима,- з сім'єю психологічно набагато легше. Досить великою проблемою є мовний бар'єр, бо нема достатнього часу на вивчення німецької мови. Будемо вже від сина вчитися, Максим вже встиг нахапатися німецьких слів і досить легко їх зв'язує. Мешкаємо ми в затишному п'ятому районі Відня, недалеко від центру і поблизу клюбу „Fivers“.

Щодо плянів на майбутнє, то Вадим з сім'єю хотів би залишитися в Австрії, де має шанс на спортивну кар'єру. Україна покищо навіть найкращим своїм спортсменам такого шансу ще не може надати. Тому наші спортивні зірки представляють інші країни: футболіст Андрій Шевченко - Італію, у братів Кличків ліцензія на бокс – австрійська, плавець М. Підопригора прийняв австрійське громадянство. Коли ж буде розв'язана проблема відпливу талантів з України?

Вадим і Світлана Комаренки

А тим часом молоді спортивні родини будують своє майбутнє, не чекаючи, коли хтось з депутатів у Верховній Раді поставить це питання на порядок денний, коли, зрештою, країна зрозуміє, що спортивні успіхи українців є частиною досягнень держави...

СПОРТ

Футбол

Донецький „Шахтар" вдруге поспіль виборов звання чемпіона України з футболу, коли 14 травня переміг у вирішальному змаганні київське „Динамо" з рахунком 2-1. Гра відбулася у Кривому Розі на невтральному полі. Донеччани домоглися перемоги у додатковий час, оскільки головний час гри закінчився нічиєю 1-1. Динамівці Києва виграли цього сезону Чашу України. Обидві команди гратимуть цього літа у кваліфікаційних змаганнях Ліґи чемпіонів.

Зліва: гравці „Шахтаря" бразильці Елано, Брандао, Фернандіньо, Леонардо тримають Чашу чемпіонів після перемоги 14 травня в Кривому Розі. *Фото: УНІАН*

Гокей

Збірна України з гокею перемогла 10 травня в останній грі першого групового турніру чемпіонату світу в Ризі команду Італії з рахунком 4:2, завдяки чому не тільки забезпечила собі місце на ЧС-2007, але й продовжила свою боротьбу на змаганнях. Кінцівка гри з Італією стала боксерським поєдинком. Після однієї з атак італійців воротаря збірної України Костянтина Симчука вдарив коліном Тоні Іоб. Форвард українців Вадим Шахрайчук відразу вступився за нього. Коли Шахрайчук, видалений з гри, залишав майданчик, його наздогнали гравці збірної Італії Армін Хефлер і Мішель Стразабоско. Атака на Вадима була несподіванкою для нашого гравця і для арбітрів. Обидва гравці збірної Італії одержали по 10 хвилин кари. Бійка продовжилася у коридорі, де на Шахрайчука знову напали італійці, поки поліція не зупинила її.

Дисциплінарний комітет Міжнародної федерації з гокею відсторонив капітана збірної України Сергія Климентієва за бійку в кінці гри з Італією на дві гри чемпіонату світу.

(Закінчення на стор. 27)

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", квітень 2006 р.

200 дол.	Баная Меланія	Вудбрідж, Н.Дж.
55	Барсіюк Юлія і Борис	Гекетстаун, Н.Дж.
50	Барницький Іван	Вестон, Он. Канада
	Болобан Христина	Етобіко, Он. Канада
	Латишко Микола	Етобіко, Он. Канада
	Радкук Сергій	Вінніпег, Ман. Канада
45	Ґлобал бізконсалтінг груп інк.	Пало Алто, Каліф.
	Малковський Степан	Рочестер, Н.Й.
40	Рудник-МакКензі Романа	Лос Анджелес, Каліф.
35	Білоус Лідія і Орест	Осприй, Фла.
	Семків Ярослав	Бойлінг Спрінгс, Па.
30	Боднар Марта	Віндзор Он. Канада
	Дурбак Христина	Мартинсвіл, Н.Дж.
	Сосе-Гайда Катерина	Сан Антоніо, Текс.
25	Беспалий Іван	Корнінг, Каліф.
	Цеценко Вячеслав	Венес, Фла.
	Кузьмич Юрій	Бейсайд, Н.Й.
	Фенчак Мирон	Маунтен Гом, Арк.
	Гладик Ігор	Колюмбія, Мд.
	Галечканич Роман	Бедфорд, Н. Г.
	Гурин Богдан	Венес, Фла.
	Головінська Мотря	Ест Гренвич, Р. Ай.
	Сімок Андрій	Лас Вегас, Невада
	Ставничий Юрій	Кінелон, Н.Дж.
20	Антонюк Зенон	Ричланд, Ваш.
	Баран Р.	Монреаль, Кве. Канада
	Бірко Арнольд	Лівонія, Миш.
	Клари Зірка	Блумфілд Гілс, Миш.
	Мазепа Зеновія	Равдон, Кве. Канада
	Малиник А.	Колумбус, Огайо
	Попик Оксана	Пен Ян, Н.Й.
	Процик Люба	Спрінгфілд, Ва.
	Пундій Павло	Чикаго, Іл.
	Ратич Галя і Ростислав	Едісон, Н.Дж.
	Винницька Надія	Ла Сал, Кве. Канада
	Бега Павло	Лорейн, Огайо
	Колюбінський В.	Фінікс, Па.
	Плешкан Неля і Павло	Маямі Шорс, Фла.
	Прищеп Микола	Дженкінтавн, Па.
15	Балабан Ольга	Ворсінгтон, Огайо
	Досій Дмитро	Флюшинг, Миш.
	Федешко Степан	Воррен, Миш.
	Флюрчук Олександра	Воррен, Миш.
	Гаврилюк Микола	Парма, Огайо
	Гайда Ігор	Ектон, Кон.
	Голіян Михайло	Елмвуд Парк, Іл.
	Губина Надія	Вайтстон, Н.Й.
	Івасечко Василь	Андовер, Н.Дж.
	Івасків Любомир	Венес, Фла.
	Яримович Зеновій	Філядельфія, Па.
	Калебій Ірина	Монреаль, Кве. Канада
	Масляк Маріян	Лейквуд, Колор.
	Павлишин Марія і Микола	Асторія, Н.Й.
	Самсон Анна	Монреаль, Кве. Канада
	Тацарин Галина і Дмитро	Міннеаполіс, Мін.
	Боднарук Марко	Бреквіл, Огайо
	Бровінська Зеновія і Володимир	Ен Арбор, Миш.
	Гудал Катерина	Мейпл Грув, Мін.
	Криська Микола	Літл Фолс, Н.Й.
	Мандибур Валентина	Гарвест, Алабама
	Масляк Маріян	Лейквуд, Колор.
	Мих Любомир	Оак Форест, Іл.
	Павлюк Ігор	Ленсдейл, Па.
	Шімович Степан	Трентон, Н.Дж.
	Таній Ананій	Мілвокі, Віск.
	Винницький Богдан	Етобіко, Он. Канада
10 дол.	Державко Евстахій	Лортон, Ва.
	Долинська Лариса	Вестфілд, Н.Дж.
	Гавришенко Петро	Лейк Гіявата, Н.Дж.
	Єфименко Федора	Палм Кост, Фла.
	Кашеня Галина	Чесапік Сіті, Мд.
	Клим Андрій	Фейрвю Парк, Огайо
	Кривенко Олександер	Сан Сіті, Арізона
	Мандрусяк Надія	Норт Порт, Фла.
	Олійник Олександра	Кротон-он-Гадсон, Н.Й.
	Самсон Анна	Монреаль, Кве. Канада
	Савицький Теофіль	Дітройт, Миш.
	Тершаковець Мирослава	Маямі, Фла.
	Василишенко Катерина	Маунт Клеменс, Миш.
	Войтович Анна	Ворен, Н.Дж.
	Воронич Олександер	Парма, Огайо
	Береза Раїса	Боніта Спрінгс, Фла.
	Бобак Ярослав	Бруклин, Н.Й.
	Боднар Люба	Парма, Огайо
	Боєр Анна	Аппер Седл Рівер Н.Дж.
	Бутко Віліям	Балтимор, Мд.
	Билан Ярослав	Чикаго, Іл.
	Хома Платон	Ест Гейвен, Кт.
	Чабан Галина	Кантон, Мас.
	Дитиняк Марія	Едмонтон, Ал. Канада
	Гайдучок Лідія і Богдан	Ест Орандж, Н. Дж.
	Іваників Надія	Чикаго, Іл.
	Якубяк Ольга	Чикаго, Іл.
	Яшко Микола	Мак Кіней, Текс.
	Кіх Микола	Сан Бруно, Каліф.
	Козановська Галина	Етобіко, Он. Канада
	Коцюбала Святослав	Кротон-он-Гадсон, Н.Й.
	Когут Степан	Ранчо Мірадж, Каліф.
	Коропецький Євген	Фергусон, Мд.
	Криницькі Марта і Іван	Коледж Парк, Мд.
	Криворучко Анатолій	Отава, Он. Канада
	Крижанівська Марія	Рочестер, Н.Й.
	Кусів Ольга	Порт Шарлот, Фла.
	Кий Мирослав	Валінг Форд, Па.
	Кноілз В.	Сан Дієго, Каліф.
	Люшак Теодор	Елджин, Іл.
	Малиняк Олександра	Ворсінгтон, Огайо
	Міцук Ігор	Вилоу Ґров, Па.
	Новицька Ірина	Парма, Огайо
	Підлетейчук Микола	Гросс Пт. Вудс, Миш.
	Підвербецький А.	Скенектаді, Н.Й.
	Процик Ольга	Трой, Миш.
	Ранюк Анна	Бостон, Мас.
	Романів Микола	Норт Берген, Н.Дж.
	Захарчук Віра	Венгам, Мас.
	Собко Йосиф	Ню Гейвен, Кт.
	Сороцяк Володимир	Чикаго, Іл.
	Суховерський Т.	Вілмінгтон, Дел.
	Сусан Лідія	Гілсборо, Н.Дж.
	Теслюк Володимира	Гартфорд, Кт.
	Турин Зоя	Еленвіл, Н.Й.
	Турин О.	Буена Парк, Каліф.
	Тимошко Марія	Джонсон Сіті, Н.Й.
	Тимків Варвара	Клифтон, Н. Дж.
	Вервга Василь	Торонто, Он. Канада
	Вийтович Юрій	Чикаго, Іл.
	Янишів Катерина	Бріджпорт, Кт.
	Жданів Ярослава	Брайтон, Миш.
	Змій Володимир	Н. Форт Маєрс, Фла.
8	Соляніцький В.	Торонто, Он. Канада
5	Бакун Ірина	Голфпорт, Фла.
	Чабан Михайло	Клифтон, Н.Дж.
	Хойнацька Н.	Оак Форест, Іл.
	Дубина Лідія	Челтонгем, Па.
	Фосюк Богдан	Сан Сіті, Аріз.
	Галушкевич Роман	Вінніпег, Ман. Канада
	Іванницький Михайло	Павтакет, Р. Айленд
	Кондрат Каролина	Філядельфія, Па.
	Коваль Марія	Ню-Йорк, Н.Й.
	Маценко Тим	Напа, Каліф.
	Мельникович Михайло	Парма, Огайо
	Меренюк Богдан	Монреаль, Кве. Канада
	Пар Ірина	Торонто, Он. Канада
	Шуляк М.	Ворен, Миш.
	Слотюк Петро	Філядельфія, Па.
	Сенечицька Христя	Арлінгтон, Ва.
	Стеткевич Олександер	Тонтон, Мас.
	Струць Іван	Чикаго, Іл.
	Трояна-Турчак Ірина	Трамбул, Кт.
	Тутка Теодор	Довер, Н.Дж.
	Варява Анастазія	Йонкерс, Н.Й.
	Захарія В.	Ст. Мерос, Н.Й.
	Зеленська Ірина	Самерсет, Н.Дж.
	Альфавицька-Клинк Іх	Вест Лафает, Інд.
	Баш Іван	Янгтаун, Аріз.
	Хойнацька Н.	Оак Форест, Іл.
	Чорній Ігор	Палатайн, Іл.
	Салик-Шаблевська Христина	Ґлен Спей, Н.Й.
	Дейчаківська М.	Етобіко, Он. Канада
	Дубів Світлана	Гаслет, Н.Дж.
	Голяш Надія	Палатайн, Іл.
	Гаргай Анна і Віліям	Гарфілд, Н.Дж.
	Головінська Марія	Томс Рівер, Н.Дж.
	Кіпа Володимира	Дрексел Гіл, Па.
	Комар Теодор	Белвю, Фла.
	Копанчик Макар	Трентон, Н. Дж.
	Король Галина	Ворм Мінерал Спр. Фла.
	Кортикевич Франко	Монреаль, Кве. Канада
	Кифор Карло	Ню-Йорк, Н.Й.
	Мацків Іванна	Піскатавей, Н.Дж.
	Мазур Володимир	Ґлен Спей, Н.Й.
	Мілик Богдан	Клівленд, Огайо
	Мієюнг Наталія	Лівонія, Миш.
	Нагребецький Роман	Галіфакс, Н.Ск. Канада
	Павлюк Ігор	Бурлінгейм, Каліф.
	Пашковський Олександер	Ст. Пол, Мін.
	Петріна Андрій	Мт. Клеменс, Миш.
	Полянська Юлія	Елизабет, Н.Дж.
	Писарів Джудді	Вайомінг, Р. Айленд
	Саранчан Євген	Філядельфія, Па.
	Сербин Ольга	Монреаль, Кве. Канада
	Стадник Степан	Чикаго, Іл.
	Синетун Богдана	Оуенсборо, Кент.
	Швейда Марія	Ню Британ, Кт.
	Тарнавська Олександра	Торонто, Он. Канада
	Трач Ірина	Вестон, Он. Канада
	Войтович Анна	Ворен, Н.Дж.
	Винницька Патриція	Бетлегем, Па.
	Залиба Ірина	Міннеаполіс, Мін.
	Зубок Андрій	Саскатун, Саск. Канада
3	Сенишин Віктор-Ілля	Гартфорд, Кон.
1	Федорович Оксана	Трой, Миш.
	Разом	3,642.00 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

ПОДОРОЖУЄМО ДО ЗАМКІВ УКРАЇНИ

Чинадієве: куточок раю під охороною двох замків

Казкова природа вимагає казкової архітектури

Наприкінці весни Закарпаття перетворюється на квітучий сад. В цей час можна уявити, яким був Едем: м'які обриси гір на горизонті, старовинні замки на пагорбах, запах сакури в повітрі, пелюстки маґнолій під ногами, тепле сонце і привітні люди. Тут чути угорську, словацьку, румунську мови. Цілковите враження перетину кордону без митниць!

Казкова природа вимагає казкової архітектури. За казкою варто вирушити в Чинадієве, унікальне селище між Свалявою та Мукачевим. Де ще в Україні є поселення, де б збереглися аж два замки?

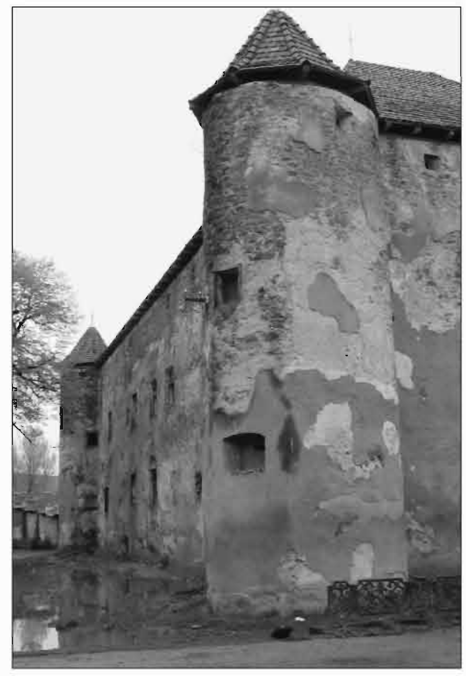
Диво обіцяє вже залізнична станція „Санаторій 'Карпати'", подібна до мініятюрного замку. Далі – парк з більш як 40 видами „екзотів", серед них – самшит, катальпа, канадська ялина, японська вишня, рожевий бук. Невдовзі за кронами дерев з'являється башта, прикрашена годинником та родинними гербами. Леви в коронах. Тепер тут відпочивають хворі з патологією серцево-судинної та нервової систем. На цих захворюваннях спеціялізується популярний санаторій, що з 1946 року розташувався в розкішному мисливському палаці графів Шенборнів.

...Все починалося у 1840-му з дерев'яної хатинки в урочищі Береґвар, куди графи Шенборни зі своїми гостями навідувалися відпочити на полюванні. В 1890 році для Шенборнів зводиться мурований замок, подібний до тих, котрі бачимо на ілюстраціях до романів Дюма.

За палацом в Чинадієвому можна вивчати календар: 365 вікон, 52 кімнати, 12 входів. Апофеозом алеґоричности був колись ставок: його контури нагадували абрис Австро-Угорської імперії. Зараз ставок заріс ряскою і віддзеркалює в стоячій воді численні комини палацу.

Низькі хмари перечіпляються за гори та за флюґери чотирьох башт, відображаються у вітражах в каплиці на другому поверсі, заглядають через вікна до камінної залі. Поскрипують дерев'яні сходи, які охороняє суворий геральдичний лев біля їх підніжжя. На стелі – люстра з оленячих рогів. Колись такі світильники називались „мелюзінами". Зберігся не лише фасад будівлі, а й фраґменти інтер'єрів.

Другому чинадієвському замку, який розташований в центрі поселення, пощастило значно менше. Та й історія в нього була довшою і важчою.

Сувора Чинадіївська фортеця

Сувора Чинадіївська фортеця, всього з двома кутовими вежами, з метрової товщини стінами та з таємничими, як розповідають, підземеллями, зведена в XIV столітті бароном Перені. Твердиня була центром Чинадієвської домінії. У 1657 році фортецю пошкодили польські війська графа Любомирського. В 1703-1711 роках служила резиденцією затятого борця за незалежність Угорщини Ференца II Ракоці. Пізніше перебудована на палац. Під час фашистської окупації замок перетворили на тюрму.

Чим не привід до гордощів: мисливський замок і середньовічна фортеця в невеликому селищі. Не всі й місцеві знають про такі багатства. Та знає мукачівський художник Йосип Бартош, який взяв фортецю в оренду – з мрією влаштувати в ній мистецьку ґалерію.

Ірина Пустиннікова
Фото автора

Наприкінці весни Закарпаття перетворюється на квітучий сад

Гокей

(Закінчення зі стор. 26)

Італієць Іоба повинен залишити чемпіонат світу і покинути розташування збірної Італії.

11 травня збірна України розпочала другий груповий етап грою з Росією, яка стала переможцем групи „С". Збірна Росії розгромила українців з рахунком 6:0. Гра була затьмарена грубістю нападаючого збірної України Олександра Бобкіна. Молодий форвард ударом у коліно завдав важкої травми нападаючому росіян Олександрові Харитонову. На думку лікарів, Харитонов травмований мінімум на півроку через розрив хрестоподібних зв'язок.

13 травня збірна України грала з Білоруссю і зазнала найбільш розгромної поразки у своїй історії з рахунком 1:9. Після цієї поразки збірна України втратила будь-які шанси для виходу у чвертьфінал першости. Свою останню гру на чемпіонаті українська команда провела 16 травня проти Словаччини.

16 травня збірну України розгромила збірна Словаччини з рахунком 8:0, що дозволило словакам вийти у чвертьфінал. Як і в попередніх змаганнях, українцям завадила завелика кількість карних хвилини, яких в грі зі словаками було 18. Першість світу в Ризі збірна України завершила на 12-му місці, зберігши прописку в елітному дивізіоні.

БЕНЕФІС ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКИХ ПРИЯТЕЛІВ УКУ-ЛЬВІВ
ЗІБРАВ 110,000 дол. НА ПОТРЕБИ УКУ

Завершуючи працю над бенкетом Філядельфійських Приятелів Українського Католицького Університету у Львові, який відбувся 1-го квітня 2006 р. Комітет Філядельфійських Приятелів оголосив, що дуже успішна зустріч з Ректором о. д-ром Борисом Гудзяком, увінчалася дуже позитивним результатом. Число жертводавців зростало навіть після бенкету, досягаючи суму 110,000 дол. Участь у бенкеті перевищила наші сподівання. В імені цілого Комітету, ми висловлюємо найщирішу подяку усім жертводавцям, та всім присутнім на бенкеті, як також і кожному, хто причинився в якийнебудь спосіб до успіху свята. Ми сподіваємося, що Філядельфійська громада надалі буде активно піддержувати працю і зріст університету у Львові. Внизу подаємо список усіх жертводавців. Віримо, що список є докладний, одначе якщо б була якась помилка, просимо негайно повідомити скарбника комітету Ігоря Шуста телефоном (215) 947-2795, або по інтернеті на sihor@verizon.net.

Комітет Філядельфійських Приятелів, УКУ

Estate of Mychajlo Bilyk	$10,068.56
Fedorak Roman and Eleanor	$10,000.00
Gudziak Jaroslawa	$6,254.88
Chernyk Zenia	$5,000.00
Rak Ihor and Suzanna	$5,000.00
Soroka, Metropolitan Stefan	$5,000.00
Ukrainian Selfreliance F.C.U., Philadelphia	$5,000.00
Gudziak Jaroslawa	$3,885.00
Konrad Ihor and Sonia	$3,000.00
Ukrainian American Youth Association	$2,000.00
Senyk Bohdan and Christine	$2,000.00
Meducha Iryna	$1,743.26
Procyk Roman and Lydia	$1,307.90
Anonymous	$1,000.00
Baltarowich & George Hud Oksana	$1,000.00
Bilaniuk Oleksa and Larysa	$1,000.00
Bilas Myron and Slavomyra **	$1,000.00
Bochna Olha	$1,000.00
Chyzowych Ihor and Maria ***	$1,000.00
Farion George and Christine	$1,000.00
Filippone Michael Marciana	$1,000.00
Haftkowycz Ivan Nadija	$1,000.00
Kernytsky Bohdan Stefania	$1,000.00
Kozak Yaroslav Kalyna	$1,000.00
Lypynsky East European Research Institute, Inc.	$1,000.00
Odza, Gindhart, Steckiw & Farion	$1,000.00
Onuferko Markian and Luba	$1,000.00
Pazuniak George and Maria	$1,000.00
Providence Association	$1,000.00
Salak Wasyl and Roma	$1,000.00
Shust Ihor and Daria	$1,000.00
St. Sophia Religious Association	$1,000.00
Zacharczuk Borys and Zwen	$1,000.00
Hrynuck Stephen	$596.81
Buhaj Ihor and Luba	$500.00
Chatyrka George and Maria	$500.00
Christ King Ukrainian C. Church/M. Druzyna	$500.00
Fylypovych Andrew and Christine	$500.00
Hawrysczuk Maria	$500.00
Lozynskyy Larissa	$500.00
Mizak Bohdan	$500.00
Prokopyk Julia	$500.00
Pytih Lubomir and Helen	$500.00
Romaniw Wolodymyr ****	$500.00
Senyk Christian and Susan *	$500.00
St. Michael the Archangel Ukrainian Catholic Church	$500.00
Starosta John and Helen	$500.00
McKernan Vincent and Roxanne *	$400.00
Hys Mychael	$317.56
Shevchuk Walter	$300.00
Bej Emil and Vera	$250.00
Fedoriw Ihor and Martha	$250.00
Hawryliw Adrian and Dorothy	$250.00
Hawryluk Orest and Anne	$250.00
Hill John and Myrosia	$250.00
Jarymowycz Zenovij and Oksana	$250.00
Kondrat Peter and Maria	$250.00
Mazurkevych Zenon and Ulana	$250.00
Naukove Tovarystvo Shevchenka	$250.00
Pawluk Borys and Nila	$250.00
Pazuniak Natalia *****	$250.00
Pazuniak Bohdan and Sophia Koropecka	$250.00
Pryszlak Mykola ******	$250.00
Schwed Orest and Maria	$250.00
Shust Mark and Helene	$250.00
Steckiw Eugene	$250.00
Tretiak Oleh and Renata	$250.00
Zalipsky Jaroslav and Nadia	$250.00
Jarema Stefan and Ann	$200.00
Luciw Eugene and Natalie ******	$200.00
Mirchuk Ihor	$200.00
Paprocky Maria	$200.00
Wirstiuk Orest	$200.00
Andryczyk Roman and Vera	$100.00
Babiak Lubomyr and Nadia	$100.00
Begej Eustachy and Odarka	$100.00
Bilynsky Ihor	$100.00
Dubil John	$100.00
Dychdala George and Lida	$100.00
Farion Eugene and Oksana	$100.00
Fedun Jaroslaw and Lubow *******	$100.00
Fedyk Roman and Ivanna	$100.00
Ferencevych George and Chrystyna *******	$100.00
Fylypowycz Olha	$100.00
Grabowsky Myron	$100.00
Hayduk Olha	$100.00
Hnateyko Myron and Olha *******	$100.00
Hnatin John and Grace	$100.00
Holowchak Olena	$100.00
Kaczaj Roman and Olha	$100.00
Kaminsky Wasyl and Maria	$100.00
Koropeckyj Mykola and Oksana	$100.00
Kusznir Ihor and Daria	$100.00
Labunka Alex and Luba	$100.00
Labunka Illia and Olena	$100.00
Laszyn Michael and Daria	$100.00
League of the Sacred Heart	$100.00
Lewyckyj Roman and Tatiana	$100.00
Lezniak John and and Stephanie	$100.00
Maksymowych Anna	$100.00
Michalczyk Joseph and Vera	$100.00
Pak Vera	$100.00
Perfecky George and Christine	$100.00
Petyk Roman and Kateryna	$100.00
Pluta John and Christina	$100.00
Pohorylo Erast and Anna	$100.00
Smolij Ihor and Anna	$100.00
Tatunchak Omelan and Natalia	$100.00
Tatunchak Boris and Marijka	$100.00
Turczeniuk Bohdan and Chrystyna	$100.00
Ukrainian Heritage School	$100.00
Welsh Thomas	$100.00
Wilson Nigel and Lida *******	$100.00
Wojciechowski Brian	$100.00
Woroch Oksana	$100.00
Andryczyk Raisa	$60.00
Thumlert Heidemarie	$60.00
Bilyk Alexander and Ivanna	$50.00
Danylenko John and Natalia	$50.00
Harwanko Myron and Lidia	$50.00
Horajeckyj Oksana	$50.00
Jushchyshyn John and Caroline	$50.00
Kaczaj Jaroslav	$50.00
Leskiw Maria	$50.00
Nimylowycz Osyp and Nadia	$50.00
Obaranec Eugene and Helen	$50.00
Odezynsky Lydia	$50.00
Peklak Roman and Ann	$50.00
Pidhirsky Sophia	$50.00
Plys Irene	$50.00
Rozok Stefan	$50.00
Shpernal Ihor and Myra	$50.00
Stachniw Andrew and Olena	$50.00
Todoriw Bohdan and Vera	$50.00
Zmurkewycz U. and Theresa	$50.00
Bohdan Katharina	$40.00
Kawka Wolodymyra	$40.00
Pacifico Bernadette	$40.00
Siletsky Luba	$40.00
Zajac Vladimira	$40.00
Kolubinsky Walter and Doreen	$30.00
Brykowycz Teodosia	$25.00
Lew Natalia	$25.00
Mychajliw Eugene and Bohdanna	$25.00
Obuszczak Vera	$25.00
Obuszczak Stefania	$25.00
Ruskiewicz J.	$25.00
Gorman Anita and William	$20.00
Isajiw George and Patricia	$20.00
Kulchyckyj Yaro and Marta	$20.00
Kuzhda Joseph	$20.00
Yovchuk Vasyl	$20.00

* In memory of Rev. Mitr. Myroslaw Charyna
** In memory of Bogdan & Omerjan Bilas
*** In memory of Wasyl & Mychalina Koliniak & Volod. & Helen Chyzowych
**** In memory of Zwenyslawa Romaniw
***** In memory of Ivanna Subtelny
****** In memory of Rosalia Pryszlak
****** In memory of Eugene S. Luciw
******* In memory of Dr. Alexander Gudziak

• РОЗШУКИ •

Свистун Марія Семенівна розшукує брата **ВОЛОДИМИРА СВИСТУНА**, який народився 9 серпня 1922 року в селі Велика Вільшаниця, Золочівського району, Львівської області.

Тел.: (661) 663-0162

• НА ПРОДАЖ •

СОНЯШНО І ТЕПЛО НА ФЛЬОРИДІ
Продається дім збудований в 2003 р. близько мінеральної „калабані". Подвійну площу над водою можна розділити. В хаті 3 спальні і 2.5 лазнички. Гараж на 2 авта. Малим човном можна доплисти до моря.
$424,900. РОМА (Стецьків) ЛОНГ.
Мобільний тел.: (941) 321-0655.
Century 21 C & L Real Estate.

На продаж дві крипти у Мавзолею на Українському Національному Меморіяльному цвинтарі у Вашінгтоні ДС.
Ціна за домовленням.
По інформації дзвонити:
(623) 933-1001 Богдан.

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для догляду за 2 хлопчиками 6 днів на тиждень.
Тел.: (908) 782-5451

Потрібний продавець для бизнесу у Квінсі, Н.Й.
Платня + комісове.
Побажаний досвід продавця.
Знання української та англійської мов необхідне. Тел.: (646) 361-3622
Резюме посилати факсом
(866) 957-3794

„СВОБОДА" запрошує до праці продавців реклями

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи реклямні оголошення та передплатників для „Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до **Марійки Осціславської на тел.: (973) 292-9800, дод. 3040**

Відійшов у вічність Зенон Горечий – добра і чесна людина

Коли людина відходить з цього світу і не зрадила свого народу, жила чесно і гідно, то ми зобов'язані пам'ятати про неї, про її життя і нею пройдений шлях.

Я мав щастя добре знати Зенона Горечого, він дожив прекрасного віку і запам'ятався як людина щиросердечна, яка просто чарувала своєю теплотою при кожній зустрічі.

Зенон Горечий народився 6 листопада 1911 року в галицькому містечку Рогатині, в родині національно свідомого урядовця. Мама його Зеновія займалася домашнім господарством, а батько Михайло був міським урядником. Зенон був середущим сином в родині, а найстаршою серед дітей була його сестра Зеновія, а наймолодшим – брат Богдан.

Після закінчення Рогатинської гімназії в 1931 р. Зенон почав студіювати право у Львівському університеті і закінчив його ступенем магістра в 1939 році. Ще в гімназії Зенон вступив до „Пласту", там мав змогу ближче познайомитися з такими визначними провідниками, як полк. Ярослав Старих-„Стяг" – майбутній командир УПА на Закерзонні, та з Петром Федоровим-„Дальничем" – командиром СБ УПА на Закерзонні, з Романом Шухевичем – майбутнім Головним командиром УПА, та з багатьма іншими.

В 1944 році, з наближенням більшовицького фронту, Зенон разом з батьками залишив рідну землю, через Чехославаччину дістався до Німеччини, деякий час працював в міжнародній допомоговій організації „УНРА". Родина Горечих отримала в 1948 році дозвіл на виїзд до Бельгії, але там Зенон не знайшов праці за своєю професією і зацікавленням, тому змушений був працювати в копальні. А весь вільний час присвячував організації Пласту. Допомагав організувати церковне життя в Бельгії. Батьки Зенона часто виїжджали до Америки, де жила їхня дочка Зеня з родиною. Зенон нав'язав тісніші контакти з українськими еміґрантами в місті Монреаль (Канада) і переїхав туди разом з батьками. Знову мусів працювати фізично, щоб матеріяльно забеспечити родину. В Монреалі Зенон познайомився з Дмитром Донцовим – визначним публіцистом і теоретиком ОУН і під впливом також інших публіцистів заснував приватну друкарню, в якій друкував українські книжки.

Крім того, Зенон підтримував СУМ, Лігу Визволення України, був довгі роки секретарем її управи, належав до церковного Братства католиків, з повною посвятою працював в управі Української Кредитової Спілки, аж до виходу на емеритуру. Тоді Зенон переїхав до Торонто, де співпрацював з СУМ і Лігою Визволення України. Кожну вільну хвилину призначав на читання преси і літератури. Покійний був надзвичайно добре ознайомлений з політичними подіями в Україні, особливо після у відродження Української держави. Мешкав він в домі Євгенії Піцюри-Швець, яка щиро заопікувалася ним до останніх днів.

22 березня 2006 року перестало битися серце св. п. Зенона Горечого. Напередодні прийняв Святі Тайни Сповіді, Св. Причастя та святого напуття від пароха церкви св. Миколая в Торонто п. д-ра Романа Лобая. Панахиду і жалібні-похоронні відправи, а також надзвичайно змістовну і зворушливу проповідь вийолосив о. Дмитро Ганчарик – священик з церкви св. Миколая в Торонто, який завершив похорон на цвинтарі св. Володимира в Оквіл (на дивізійній секції). На похорон прибула дочка рідної сестри Покійного Орися (з Бачинських) з Вікторії, родина, друзі, а Ліга Визволення України для вшанування заслуг Покійного делегувала свого представника з організаційним прапором.

В особі Покійного усі ми втратили нашого доброго друга, що був для нас вособленням найшляхетніших рис характеру. Хай пам'ять про нього буде серед нас вічною.

Ярослав Стех

З волі Всевишнього відійшла у вічне життя
28 березня 2006 р. наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБЦЯ

св. п.

ОЛЕНА НАРІЖНА

В пам'ять Покійної родина складає пожертву
в сумі 200 дол. на пресовий фонд „Свободи".

ГАЛИНА НОРКА

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього
несподівано на 61-му році життя відійшов у вічність
у Львові, 12 травня 2006 р.

св. п.

МАРКІЯН СКРИПІЙ

Похоронений 14 травня 2006 р. на Янівському цвинтарі.

В глибокому смутку залишені:

мама – ЯРОСЛАВА
сестра – ДАРІЯ ЛУШПАК з чоловіком БОГДАНОМ
сестрінки – МАРТА ЛУШПАК з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
– ЛІДА
двоюрідні
брати – РОМАН ЯРОСЛАВ ПИНДУС з сином ОРЕСТОМ
– ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИК з дружиною ГАЛЕЮ
і донькою ІРИНОЮ з чоловіком ДЖАНОМ
– РУСЛАН ГОШКО
тета – ІРИНА ПЕТРИК
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 2 травня 2006 р.
упокоївся в Бозі, засмотрений Найсвятішими Тайнами
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

св. п.

д-р вет. медицини

СТЕПАН ВАСИЛЬ КУРИЛАС

нар. 6 лютого 1921 р. в Полюхові, в Україні.

ПАРАСТАС відбувся 5 травня в похоронному заведенні Hines-Rinaldi.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 6 травня о год. 12-ій пол.
в Крайовому Соборі Пресвятої Родини у Вашінгтоні і на цвинтарі Cedar Hill.

В глибокому смутку залишилися:

дружина – ОЛЬГА
син – ПЕТРО з дружиною ІРЕНОЮ
доньки – ОЛЕНКА з мужем ЮРІЄМ ДОВЧАНСЬКИМ
– ЛЯРИСА з мужем СТІВОМ ЛАНН
внуки – ЛІДІЯ з мужем РИЧАРДОМ БАЛАЖ
– ПАВЛО
– МАРКІЯН і РОМАН ДОВЧАНСЬКІ
брати – РОМАН і ВАСИЛЬ з родинами
сестри – ТЕОДОЗІЯ, ЛЮБА, ВІРА і ТЕРЕСА з родинами.

Замість квітів на могилу Покійного родина просить складати пожертви на: Ukrainian Catholic National Shrine of the Holy Family (Belltower Fund) Ukrainian Catholic Education Foundation (УКУ), US-Ukraine Foundation.

Ділимося сумною вісткою, що в суботу,
6 травня 2006 р. відійшла у Божу вічність
наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

св. п.

ЛІДІЯ МАКАРЕНКО

нар. 3 червня 1921 року в Донецьку, Україна.
Донька покійних Дмитра Іхтіярова та Александри з дому Бойченко.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 12 травня 2006 р. в українській православній церкві св. Покрови у Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 13 травня 2006 р. в українській православній катедрі св. Володимира у Філядельфії, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Баунд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік – БОРИС
сини – СВЯТОСЛАВ з дружиною МАРІЙКОЮ і дітьми: РОСТИСЛАВОМ, ВСЕВОЛОДОМ, БОЯНОМ, РУСЛАНОЮ, ЗОРЯНКОЮ, ЯРЕМІЙКОЮ і МЕЛАНОМ
– ІГОР з дружиною МАРІЮЛОЮ і дітьми: ТОМКОМ, САВОЮ і РУСЛАНОМ
швагерка – РАЇСА ІХТІЯРОВ з дочкою ЮЛІЄЮ з чоловіком ОРЕСТОМ і дітьми та сином ЮРКОМ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі і Україні.

Вічна її пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на
Український Музей в Ню-Йорку або на
Києво-Могилянську Фундацію у Чікаго і висилати на адресу:
Ihor Makarenko, 344 Sommerville Pl., Yonkers, NY 10703.

З глибоким сумом родина повідомляє,
що по важкій недузі, з волі Всевишнього,
на 85-му році життя, в неділю, 30 квітня 2006 р.,
відійшов у вічність найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ І ВУЙКО

св. п.

д-р медицини

СТЕФАН НИЧАЙ

нар. 17 серпня 1921 р. в селі Гребенне, Сокальського р-ну, Україна.

ПАНАХИДА за спокій душі Покійного була відправлена в середу, 3 травня 2006 р. о 8-ій год. веч. в Union Funeral Home, Union, NJ.

ПОХОРОННА ВІДПРАВА відбулася в четвер, 4 травня 2006 р. о год. 12:30 по пол. на цвинтарі св. Андрія у South Bound Brook, NJ.

В превеликому смутку залишилися:
дружина – ІРЕНА
син – СТЕФАН
донька – ХРИСТИНА з чоловіком
сестра – РОСТИСЛАВА БОГАЧЕВСЬКА
брат – МИКОЛА НИЧАЙ
ВНУКИ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Хай буде світлою його пам'ять!

Христос Воскрес!

Замість квітів на могилу Покійного родина просить складати пожертви на Патріярший собор Воскресіння Христового УГКЦ у Києві, через українську католицьку церкву св. Івана Хрестителя у Нюарку, Н.Дж., St. John's the Baptist U.C Church, 719 Sanford Ave., Newark, NJ 07106-3628.

ПОДЯКА

Родина покійної Олени Наріжної щиросердечно дякує Всечеснішим отцям Катедри св. Володимира – о. Івану Наконечному і о. Івану Міронку за духовну опіку Покійної. За відвідини її в шпиталях, в домах для старших, за відправлення Парастасу і Похорону, о. диякону д-рові Ігорю Махлаю і Вік-тору Богуславському за їхнє сослужіння у похоронних відправах.

Складаємо щиросердечну подяку всім знайомим, що прийшли віддати останній поклін покійній Олені і за співчуття у наших смутних, невідрадних хвилинах.

Дякуємо диригенту Маркіяну Комічаку і хористам за так гарний спів під час відправи Парастасу в похоронному заведенні Головчака.

Дякуємо за чудові квіти від родини – Михайло Комічак, Мікі і Дарія Комічак, д-р Роман, Слава і Олеся Комічак, Іда і Василь Котелевець, Андрій і Мар'яна Котелевець, Люся і Сергій Лебідь, Осип Полатайко, Галя і Юрко Козуб.

Дякуємо Євгену Бойко за добре приготування поминальної трапези в Grand Hall при парафії. Дякуємо Тамарі і Андрію Копустинським за поміч в приготуванні трапези. Сердечна подяка за датки на добродійні цілі і молитовні відправи для Покійної.

<u>ДЛЯ СВЯТО ВОЛОДИМИРСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ:</u>

Комічак, Мікі і Дарія	200 дол.
Комічак, д-р Роман, Слава і Олеся	75 дол.
о. диякон д-р Ігор Махлай з родиною	50 дол.
Церковна управа катедри св. Володимира	50 дол.
Для катедри св. Володимира, Парма, Огайо	500 дол.
Для часопису „Свобода"	200 дол.
Для Фундації ім. І. Багряного	125 дол.

Пожертви склали:
Дуся Бедик, д-р Марк і Марія Бей, Наталія Блашків, Олекса і Юлія Бойко, Андрій і Мар'яна Бушак, Анна Василенко, Ірина Вербіцька, Роман і Марія Ганич, Микола і Дзвінка Голіян, Галина Голосніченко, д-р Зенон і Мирослава Голубець, Марія Гладки, д-р Андрій і Христина Жура, Ярослав Завадівський, Надя Іванчук, Вилім Качмарек, Марфа Кошкалда, Іван Кость, Люся і Анна Лещук, Василь і Віра Ліщинецький, Роман і Віра Малиш, Родина Наточий, Іван Паплик, Євгенія Парута, Марія Пасічник, Йосип і Марія Побивайло, Василь Пономаренко, Лідія Ровінська, Володимир і Ніна Самійленко, Яків і Лідія Середа, Фаїна Сива, Дарія Сопка, Анна Сорочак, д-р Орест Стецик з родиною, Іван Тимченко, Василь і Александра Федченко, Андрій і Христина Фединський, Михайло і Люба Філяк, Антоніна Шийка, П. і З. Шокалюк, Надія Якімцов.

Хай Господь Вас благословить.

Галина Норка, Людмила Ван Ворст – доньки
Борис, Іван, Григорій – сини
Внуки і Правнуки

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими,
що з волі Всевишнього на 95-му році життя
відійшов у вічність у вівторок, 16 травня 2006 р.

св. п.

інж. ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ

Довголітній активний громадянин Гантеру, Н.Й.

ПАРАСТАС був відправлений в п'ятницю, 19 травня 2006 р. о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні Aston-Basagic, Hunter, NY.

ПОХОРОННА ВІДПРАВА відбудеться в суботу, 20 травня 2006 р. о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, Hunter, NY, а відтак на цвинтарі в Lexington, NY.

У глибокому смутку:
сестра – ЛЮБА ЛЕВИЦЬКА
племінники – ЮРКО І АННА ПАВЛІЧКО
– МАРІЯ І ІВАН ВОЛИНЕЦЬ
– МАРІАННА І ФРАНС ГРУБЕР із сином ЮЛІЯНОМ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ
нашого найдорожчого і незабутнього
БАТЬКА, ДІДА та ПРАДІДА

д-ра РОМАНА БАРАНОВСЬКОГО

котрий з волі Всевишнього відійшов на Вічну Ватру,
23 січня 2006 р., висловлюємо найсердечнішу

ПОДЯКУ

Рідні, Пластунам, Приятелям і Знайомим за особисті, листовні та телефонічні вислови співчуття, за квіти, молитви і участь у похоронних відправах і тризні.

Наша вдячність о. митр. Володимирові Пісо за відправлення св. Літургії 27 січня в церкві Пресвятої Тройці, в Кергонксоні.

Також складаємо нашу щиру подяку Юрієві Грабцеві за Похвальне Слово після похоронної Служби Божої.

Щиру подяку за прощальні слова під час Панахиди і тризни складаємо слідуючим особам: пл. сен. Юрій Кузьмович – Головна Пластова Рада, Евген Стахів – УАКРада, пл. сен. Таня Паш – Пл. станиця Кергонксон, родина Крижанівських з Бучача, Стефан Качарай – УНС, Ігор Гавдяк – УАКРада, пл. сен. Олесь Пясецький – Курінь Лісових Чортів, Омелян Пришляк – Патріярхальне Товариство.

Ми сердечно вдячні всім, котрі зложили пожертви на квіти, Божественні Літургії і добродійні цілі.

- <u>На Божественні Літургії зложили:</u> Ігор і Люба Декайло, Angela Lawler, Юрій Барановський і Віра Грабець. Разом – 140 дол.
- <u>Квіти прислали:</u> УНС, Свобода і Управа Союзівки, Віра і Frank Molls, Nestle Waters, N.A., родина Крижанівських, Spaulding Rehabilitation Hospital.
- <u>На Пласт в Україні зложили:</u> разом 2,495 дол. Пл. Станиця – Кергонксон, 95-ий відділ СУА, Кодло Лісових Чортів – Чикаго, З. і О. Стецик, Дарія Барон, М. Рубич, Т. Паш, Д. Кузів, Л. і О. Пясецькі, А. Слободян, О. і З. Савчук, В. і Л. Старух, М. і Ю. Цюванник, В. Валчук, А. Хоманчук, С. Семанишин, М. і М. Заяць, Г. Хоманчук, М. Кокорудз, О. і М. Мороз, О. і В. Бакум, М. Баран, Г. Шепко, Л. Романків, З. Турчин, Л. Савеська, М. і М. Ломаги, Е. Прокопович, Л. Король, д-р Б. Ткачук, С. Сахарук, Б. і М. Левицькі, М. і І. Красій, Ю. і М. Граб, А. Пришляк, Р. і А. Граб, Л. Грабець, N. and L. Wilson, M. and J. Kenolan, З. Василькевич, L. S. Smarsh, F. and L. Hausman, Ю. Навроцький, д-р М. Лебедович.
- <u>На Патріярший Собор у Києві зложили:</u> разом 525 дол. І. і О. Яцків, І. і Р. Полюхович, О. Феденяк, В. Ястремський, Р. і А. Декайло, М. і Л. Пілецькі, І. і Т. Ястремські, І. і Л. Декайло і О. Равлюк.
- <u>На УАКРаду зложили:</u> 50 дол. Евген Стахів.

Ще раз сердечне спасибі і нехай ласкавий Господь сторицею винагородить усіх.

Д-р Стефанія Барановська – дружина
д-р Юрій Барановський – син
Віра Грабець – донька.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає